

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Sušila a přísedících soudců Mgr. Reginy Valinčič a Mgr. Petra Šafaříka v hlavním líčení konaném dne 10. května 2023 takto:

Obžalovaný

Roman T., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v Olomouci,

je vinen, že

v přesně nezjištěnou dobu měsíce března 2022 v xxx, na ulici xxx, v domě č.p. xxx vešel obžalovaný do samostatného pokoje v půdních prostorách domu, kde si na posteli četla knihu pošk. nezletilá N. K., narozená xxx, této knihu sebral, odkryl celou peřinu, protože poškozená začala křičet, zakryl jí jednou rukou ústa, pak jí svlékl tričko, kdy poškozená zůstala jen v kalhotkách, jednou rukou jí začal sahat na prsa, když opět poškozená začala křičet, opět jí ústa zakryl rukou, opět jí rukou sahal na prsa, dotýkal se jejích prsou i svou pusou a sál je, po chvíli jí stáhl kalhotky ke kolenům, dotýkal se jí rukou na přirození a zasunul poškozené prst do pochvy, a když poškozená kopala v obraně nohama a opět křičela, tak jí obžalovaný dal dvě facky a svého jednání zanechal, poškozená se oblékla a odešla do přízemí domu za matkou Darinou K., které se však nesvěřila s jednáním obžalovaného, neboť měla strach, aby jim něco neudělal, neboť při odchodu jí obžalovaný přikázal, aby o tom nikomu neříkala, následně v přesně nezjištěnou dobu ve čtyřech případech pod různými záminkami či příkazy k úklidu vylákal poškozenou do téhož pokoje v půdních prostorách domu, kde ji vždy zezadu obejmul pažemi, hladil ji oběma rukama na prsou, kdy nezletilý řekl, že na xxx let má pěkná prsa, když křičela, že to nechce, vyhrožoval jí, že jí udělá ze života peklo, přičemž v posledním případě dne 3. 5. 2022 v době kolem 18:00 hod. opět vylákal nezletilou poškozenou do podkrovního pokoje a osahával poškozenou na prsou, kdy mu poškozená řekla, ať ji nechá, že věc oznámí na policii, tak ji dvakrát udeřil pěstí do břicha, poškozená se mu vysmekla a utekla z místa pryč, a následného dne 4. 5. 2022 oznámila jeho jednání školní psychologce, přičemž obžalovaný takto jednal, ačkoliv věděl, že poškozená N. K. je nezletilá, neboť se s rodinou poškozené stýkal již v minulosti a nejméně posledních 14 dnů před 3. 5. 2022 s poškozenou a její

Shodu s prvopisem potvrzuje Vlasta Zezulová.

rodinou bydlel v předmětném domě,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším 15 let,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) roků a 6 (šesti) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen** zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené nezletilé N. K., narozené xxx, bytem trvale xxx, částku ve výši 100 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný **Roman T.** v řízení přípravném (č. l. 185 a násl.) využil svého práva nevypovídat, pouze uvedl, že nesouhlasí s tím, co je mu v usnesení o zahájení trestního stíhání kladeno za vinu. U hlavního líčení dne 10. 5. 2023 již vypovídal (č. l. 473 verte a násl.), kdy nejprve sám spontánně uvedl, že pokud je v obžalobě uváděno, že měl poškozené sebrat knížku, tak to není pravda, ale doznává, že u poškozené v pokoji byl, vykládal si s ní v tom smyslu, že má xxx let, ale nikam nechodí a nemá kamarády, kdy poškozená mu říkala, že je introvert, že je nerada s někým, že kamarádi ze školy pijí a kouří, tak že s nimi nechce nic mít. Poškozená je doma, stará se o malého a pomáhá ochrnuté matce. Pak se ho poškozená ptala, jestli fandí ve válce Ukrajině nebo Rusku, řekl jí, že ho to nezajímá, takto si vykládali a pak šel dolů. Protože v domě P. nad schodištěm je pokoj, kde je strop jen 1,2 m od podlahy, on se tam 2x praštil do hlavy, nadával, že se na to může vyprdnout a P. ho proto dal do pokoje N. a tím začaly první problémy. N. s ním přestala víceméně mluvit. Malý T. měl třeba problémy ve škole, že ho kluci šikanovali, on řekl, že pro něj do školy pojede, ale N. mu to zakázala. Skrz to jí nadával i P. Ale to, co poškozená udává, víceméně se nic takového nestalo. P. s Darinou K. si pronajali zahradu, pomáhal jim na zahradě, P. bral na slepičárnu na brigádu, aby měli peníze na jídlo. Do xxx přijel, protože ho P. požádal, aby jim nařezal dřevo. Tak jim řezal dřevo, spravoval jim okna, dveře, zateplení, předělával sporák, co měli na plynovou bombu, pomáhal jim očistit hrnce, které měli opálené. Poškozená s ním přestala mluvit, byla taková, že když se jí na něco zeptal, nebo jí něco řekl, pomalu sprostě mu řekla, ať se nestará. Skrz to jí P. taky nadával. P. mu řekl, ať se s nimi nesere, že jak ho bude rozčilovat, že ji má lištit a toho malýho po prdeli, ale on P. řekl, že tam není od toho, aby jim vychovával nebo mlátil děti, ať si to vyřídí sám. Matka N. uvedla ve své výpovědi, že ji měl liskat nebo zbít, ale svědek S. může říct, že K. sice měla modřinu pod okem, ale to ji zbil v kuchyni P. On sám P. asi 3x vyhodil

Shodu s prvopisem potvrzuje Vlasta Zezulová.

z kuchyně, protože je tam mlátil. P. sem tam pije, hádali se, doliskal družku a udělal jí modřinu pod okem. Vyhodil P. asi třikrát z kuchyně, aby tam nedělal bordel a P. mu ještě nadával, že mu kazí výchovu. Pak se řezalo to dřevo, chodili s ním na zahradu a N. mu pomáhala sekat sekačkou, plít. Jak pošk. uvedla, že ji měl s kýblem s vodou vytáhnout nahoru, tak to jí říkal P. N. tam měla barvu, inkoust, rozlila to, bylo to na okně, na dřezu, P. nadával. N. se tam chodila převlékat a učit, tak jí řekl, ať si to jde uklidit.

3. K dotazům soudu a stran řízení obžalovaný dále uvedl, že N. říkala P. táto a mezi nimi to bylo složité. N. měla xxx let, tak jestli puberta, ona byla taková sprostá. Rodinu N. zná od necelého roku malého T., vozil je s T. autem do města na kontrolu k lékaři, protože T. měl zdravotní problémy, takže je zná určitě 7 – 8 let. Ví, že otčím poškozené Marcel P. je bez práce, chvíli dělal na vlakovém nádraží u uklízení služby, ale pije a vyhodili ho z práce. Předtím bydlel P. u B., kdy když byl jednou P. opilý, tak se chtěl oběsit, tak ho odřezali. Dá se říct, že P. je alkoholik, pije víno, pivo, vždy pije to, na co má peníze. Říkají mu Š., protože chodí po xxx a lidem dělá nějaké práce, aby si vydělal peníze. Taky P. kouří, takže si vydělává na alkohol a cigarety. Matka poškozené Darina K. je po obrně a starosta xxx jí dal práci, takže se stará o hřbitov v xxx. Chodí hřbitov denně ráno kolem 6 hod. otevírat a kolem 20 hod. chodí hřbitov zamykat, uklízí tam třeba haluze, to jí chodívala pomáhat i N. Jaký z toho měla příjem, to neví. N. měla sirotčí důchod, tak asi z toho žili, protože další příjem asi neměli. P., když něco měl, tak si koupil tabák, víno, a když měl víc peněz, tak jim něco dal. N. jeho samého oslovovala Romane, nebo strejdo. Před březnem 2022 byl ve VTOS, kdy asi pustili z výkonu trestu si přesně nevzpomene. Živil se tak, že jezdil pak ke S. řezat dřevo, nebo mu spravoval traktor, a P. tam taky chodil ke S. pomáhat, i když S. P. vždy vyhodil, protože P. zajímá jen pití a peníze. Kdy se pak nastěhoval k P. do xxx, to si také nepamatuje, ale cca bydlel u něj v xxx asi 2 měsíce před tím, než si pro něj přijela v květnu 2022 policie. Předtím bydlel na slepičárně na xxx. Když měl volno, stavil se u P. a dával Darině K. peníze, aby si koupili jídlo a i S. taky skupoval zboží, co má projít a posílal to P. Než nastoupil do VTOS, tak taky k P. docházel, to bylo třeba jednou za dva, za tři měsíce. Před výkonem trestu se k němu chovala N. normálně, ale Šárka K. mu tehdy před nástupem trestu říkala, že je N. do něj zamilovaná, kdy on K. říkal, ať neblázní, co by dělal se xxx letou holkou. On sám si ale nějaké její náklonnosti k němu nevšiml. N. mu pak napsala dva nebo tři dopisy do vězení, on jí na jeden dopis odepsal, ale ona mu v dopisech dávala matematické příklady, nepsala nic milostného, jen jak se má. Ačkoli na její jeden dopis odepsal, tak N. mu říkala, že jí nedošel. Neví, jestli ty dopisy pro něj psala sama od sebe, nezmínila se, že ji někdo žádal, ať mu napíše. Myslí, že P. věděl, za co vše byl v minulosti odsouzen, že to bylo za ublížení na zdraví, za maření úředního rozhodnutí, pak mu dali to znásilnění z toho Vsetína, ale to neví, jestli věděl P., že byl odsouzen i za znásilnění. Myslí, že jo, ale on sám mu to neříkal, tak neví. Že u P. zůstane bydlet, to rozhodl sám P., který mu řekl, ať tam zůstane a pomůže mu se dřevem. Nebylo na začátku stanoveno, jak dlouho tam bude bydlet. Než byl nastěhován do pokoje N., bydlel v tom pokoji s nízkým stropem. Ty dva pokoje v podkroví nejsou mezi sebou propojeny a ani neví, jak daleko jsou od sebe, ale z jednoho pokoje do druhého je vše slyšet. N. nezadával práci. P., když ho dal do N. pokoje, šli tam, byly tam naházené použité vložky a špinavé kalhotky, tak jen P. říkal, ať se nezlobí, ale ať si to jde N. uklidit a posbírat. Ona to posbírala, cpala to do skříně, řekl jí, ať to dá do pytle a byl pak asi 2x nebo 3x u S., aby to vypral, kdy S. mu nadával, ať mu tam nevozí takový bordel. On ale tedy nezadával N. úkoly ve smyslu domácích prací. N. pomáhala své matce, která je ochrnutá. Nezadával N. žádné práce, akorát když rozlila v tom svém pokoji tu barvu, tak jí P. řekl, ať to jde uklidit, ona si vzala kýbl s vodou, šla nahoru, on ji zastavil a dal jí do toho Jar. Pokud N. uvádí, že mu P. dal plnou moc, aby je mohl úkolovat, tak P. mu říkal, když ho budou srát, aby je doliskal, jen malého ne po hubě, protože má epilepsii a on mu řekl, že tam není od toho, aby mlátil nebo vychovával děti. Proto, když je P. sám mlátil v té kuchyni, tak ho vyhodil z kuchyně ven. V pokoji v podkroví u P. přespával asi 4-5 dní, možná až týden, přesně neví. Chodila tam za ním i Štěpána K., spala tam s ním asi 2x nebo 3x, ačkoli bydlela u S. Do pokoje N. dával skřín, ale to tam ještě nespál, protože N. tam měla malou skřín a měla věci naházené na

sobě. P. ho také požádal, aby tam namontoval dřez a baterii. Spravoval tam okno, nedovíralo a dělal zateplení. Nekřičel na N., nebyl na ni sprostý, neurážel ji. Jak ho ale P. dal do jejího pokoje, tak ona s ním přestala mluvit, když jí něco řekl, tak mu odsekla, proto jí P. nadával. Nedal jí nikdy facku, neuderil ji, nedopustil se žádného fyzického násilí vůči N. a ani vůči její matce. Matku dobil P., udělal jí monokla. Když se nastěhoval k N. do pokoje, ona odešla bydlet dolů, tak i tak chodila do toho svého pokoje, protože tam měla své věci ve skříni. Když šla do školy, tak si tam byla pro věci do školy, nebo odpoledne se tam chodila učit, poslouchala tam rádio, dole jí to P. nedovolil, tam po ní P. jen chtěl, aby šla pomoci matce. I když tam tedy přespával, tak N. tam přes den docházela a chodila tam sama od sebe. Údajně má N. nějaký vztah s nějakým autobusákem, říkala mu to matka N. a taky mu to říkala K. V obžalobě projednávaném období on sám měl se Štěpánkou K. intimní vztah, pravidelně tak jednou za 3 – 4 dny spolu měli pohlavní styk. K. bydlela v xxx, protože nechtěla být u P., nastěhovala se ke S., ale se S. neměla vztah, jestli teď, co on sedí ve vazbě, spolu něco mají nebo ne, to už neví. Byl policií zadržen u baráku pana P., nejdříve myslel, že něco provedl sám P., protože viděl policajty a P. byl takový agresivní na družku. Chování P. k družce a k dětem byl takový, že jim vulgárně nadával, fyzicky je bil, ale jeho chování nikde nenahlásil, jen P. několikrát řekl, ať se na to vy... nebo mu dá přes držku, protože ho to rozčilovalo. K dotazu, jak je na tom on sám s alkoholem, uvádí, že kupuje plastové lahve 1,5 – 2 litrové, jednou za dva tři dny si s P. dal víno. Vypil s P. tak dva tři hrnky za to posezení. K dotazu, jestli se u toho jejich popíjení nachomýtlý děti, k tomu uvádí, že děti chodily do té šopy, protože tam byla kamna a bylo tam teplo. V kuchyni teplo moc nebylo a nahoře v pokojích se vůbec netopilo, proto také spávali oblečení, N. měla černou šustákovou bundu a takový silonový gatě. Do pokoje N. šel, jak na začátku své výpovědi sám popisoval z toho důvodu, protože ho tam poslal P., protože N. v tom pokoji měla lampu na baterky. Když tam přišel, ona si četla knížku. P. chtěl to světlo, protože dole v té šopě světlo nebylo. Proto tam za ní nahoru šel a řekl jí, ať zhasne a dá mu tu lampičku. Ona řekla, že čte, on jí řekl, že číst má přes den a ne večer. Dali se do debaty, ptal se jí, proč nemá nějaké kamarády, kamarádky. K dotazu, proč tam P. nešel sám, uvádí, že protože když tam šel, tak jí nadával a špatně to dopadalo. P., když po N. něco chtěl, tak šel za její matkou a řekl jí, ať to N. vyřídí, protože N. mu odmlouvala a P. jí začal nadávat, ať ho přestane srát, nebo ji doliská. On sám ale nikdy na N. sprostý nebyl, ona na něj také ne, jen když mu odpovídala, tak s takovým arogantním, skoro sprostým stylem, aby se nestaral, že je to její věc. P., když to slyšel, nadával jí, ať ho přestane srát a chová se normálně. K dotazu, zda se někdy N. fyzicky dotýkal, uvádí, že on má takový zvyk, že všem ženám říká *Kačenko šikovná, udělej to nebo ono*. Nikdy se ale fyzicky N. nedotýkal. P. uvedl, že ji měl plácnout po prdeli, ale to skrz nějaký, že dělali srandu, nebo co, není si toho ale vědom. Neví, jestli se to mohlo stát, třeba když popíjeli s P. K dotazu, zda slyšel něco o tom, že by měla být N. někdy dříve pohlavně zneužita, k tomu uvádí, že N. měla mít problém s jedním, říkají mu „Johneč“, ona k němu chodívala, měla se u něj koupat, on ji měl vozit na kole, údajně ji měl osahávat, to ví od K. a S. Vykládá se to po dědině, říkají to lidé. S P. měla mít N. taky problém, že si P. volali do školy, že s ní měl údajně spávat, ale jestli to bylo nebo nebylo, to taky neví. Že si volali P. do školy, to mu taky říkala K. Ve vztahu ke svému omezení uvádí, že má jen palec na levé ruce a 4 prsty má pryč.

4. Svědkyně **poškozená N. K.** vypověděla v přípravném řízení dne 27. 7. 2022, kdy její výpověď soud četl postupem dle § 102 odst. 2 tr. řádu (č. l. 203 – 206), že skončila aktuálně xxx třídu základní školy a bude nastupovat do deváté třídy v xxx. V xxx totiž bydleli na ulici xxx v rodinném domě s bratrem, mamkou a tatškou, kdy tatka Marcel P. není jejím biologickým otcem, ale ona mu říká tatko. V domě bydlí asi 11 let. V domě je kuchyň společná s obývacím pokojem a tam spí mamka s bráchou. Když se projde domem na dvůr, ze dvora vedou schody do pokoje v podkroví, kde spala ona. Její tatka také spal v druhém pokoji v podkroví, ale do jeho pokoje vedou schody zevnitř domu z chodby. Její pokoj a tatkův byly samostatné, nebyly nijak propojeny, z jednoho do druhého nelze projít. Mezi oběma pokoji v podkroví je malá půda a chodbička a pokoje jsou od sebe daleko, takže není slyšet z jednoho do druhého. V domě nefungovala elektrína, svítili si lampičkou na

baterie, jídlo vařili na plynovém sporáku a topili plynovými kamny. Teplou vodu ohřívají v kotli a vodu přelévají do vany, to dělali jednou týdně. Tat'ka do práce nechodil, byl na úřadu práce a měl brigády, třeba jako zedník, mamka taky pravidelně do práce nechodila, ale měla na starosti hřbitov, odemykala jej, každý den tam uklízela. Co se týče peněz, ona měla sirotčí důchod 8 tis. Kč měsíčně, mamka dostávala za práci na hřbitově 1 700 Kč měsíčně, jiný pravidelný příjem v rodině nebyl, jen ty tátovy brigády. Tat'ka pil víno, někdy každý den, někdy za dva dny vypil dvoulitrovou plastovou láhev. Víno si chodil kupovat do obchodu a peníze mu dávala mamka, protože jinak by se na ni zlobil. Taky kouřil, někdy si to koupil za peníze z brigády, ale někdy mu musela dát peníze mamka. Té se to nelíbilo, protože byla potřeba koupit spousta jiných věcí, ale kdyby mu peníze nedala, tak by se zlobil, začal by na ni rvát, byl na ni sprostý. Romana T. zná asi dva roky, neboť je to tátův kamarád. Ona jej oslovovala strejdo. Byl u nich často, tak čtyřikrát do týdne, pomáhal tátovi, někdy seděli v boudě na dvoře a popíjeli, takto k nim chodil asi dva měsíce, ale pak šel do vězení, tak k nim přestal chodit. Ona se s ním nebavila, nebyl jí sympatický. Když byl ve vězení, tak po ní tat'ka chtěl, aby mu napsala dopis, tak mu v dopise poslala známky a nějaké příklady a křížovky, ale neodpověděl jí. Otec to po ní chtěl, protože je sám dyslektik a vše za něj píše máma. Neví přesně, ale asi v únoru nebo březnu 2022 se u nich T. zase objevil. Ze začátku chodil na návštěvy 1x za 14 dnů a pak se k nim nastěhoval napořád. Že u nich bude bydlet, to rozhodl táta s tím, že bude v jejím pokoji a ona se má vystěhovat. Nelíbilo se jí to, ale poslechla, vzala si svoje věci, učení a knížky a šla bydlet k mamce do kuchyně. T. do práce nechodil, někdy jel s tátou na dřevo, nebo popíjeli v té dřevěné boudě na dvoře. Když se vrátila ze školy a udělala školní úkoly, dostala další úkoly, co má dělat, tyto úkoly jim dával táta a Roman (T.). Práci jim dával i Roman, neboť mu táta před nimi řekl, že mu dává plnou moc, aby jim mohl dávat úkoly a poroučet. Roman se k nim choval hrozně, křičel na ně, pořád jim radil, jak to mají dělat, byl na ně sprostý a ona se styděl ta slova opakovat, a proto je napíše (pozn. soudu dle protokolu napsala na papír svědkyně následující slova: *vráno, pičo, pičo zkurvená, krávo*). Takto nadával jí i mamince, avšak na brášku T. byl mírnější. Nadával jim, když se opil, ale i když nepil. Roman ji občas uhodil, dal jí facku na tvář, ona se buď rozbředla, nebo to nechala být, když už rezignovala. Jednou Roman zbil i její matku, a to na Velikonoční neděli, mamka měla jednu tvář modrou a říkala, že byla i v bezvědomí, a to jen proto, že mamka řekla Romanovi, že u něj v pokoji nebude ona uklízet, kdy otec, když přišel do kuchyně poté, co Roman mamku zbil a viděl následky, tak Romanovi řekl, že jí může zbit ještě víc. Ona tak musela chodit k Romanovi do svého bývalého pokoje, kde teď on bydlel, uklízet, i když nechtěla. Pokud se týká jednání Romana k ní, tak poprvé se to stalo během těch čtrnácti dnů, co k nim jen chodil na návštěvy, než u nich začal bydlet. Ona byla v koupelně, měla na sobě tričko a kalhotky, v ruce držela ručník, když vyšla z koupelny a šla po schodech nahoru do svého pokoje, tak Roman seděl na dvoře v té boudě a koukal na ni. Ona si v pokoji lehla a četla si, měla rozsvícenou lampičku. Bez zaklepání vešel do jejího pokoje, přišel k posteli, vzal jí knížku, kdy odkryl celou peřinu, a protože začala křičet, tak jí jednou rukou zacpal pusku. Poté jí vysvlékl tričko, měla na sobě již jen kalhotky, kdy jednou rukou jí začal sahat na prsa. Ona opět začala křičet, proto jí zase zakryl rukou pusku. Prsa jí nejen hladil, ale také jí na ně dával svoji pusku a tak nějak divně to sál, prsa jí hladil i mačkal. Pak jí stáhl kalhotky ke kolenům, hladil jí rukou mezi nohama a strčil jí dovnitř ten prst nebo dva, kdy cítila vevnitř bolest. Ten prst nebo dva jí tam strčil dovnitř a pak zase vytáhl, tohle udělal jen jednou i jen jednou jí mezi nohama hladil. Ona kopala nohama, křičela, ale T. jí dal asi dvě facky. Nic jiného jí u toho neříkal. Jen jí řekl, že na to, že má xxx roků, tak má pěkná prsa. Zda měl ztopořený penis, to si vůbec nevšimla. To se učili v biologii, že se tak pozná, že je muž vzrušený. Nahatý však T. nebyl, takže jeho přirození neviděla. Pak mu řekla, že má právo jít za mamkou, tak jí pustil a ona odešla. Když scházela po schodech dolů, tak jí sdělil, ať o tom ani necekne. Z jejího pokoje odešel a zůstal na dvoře, ona přišla do kuchyně za mamkou, ta si všimla, že je taková divná a ptala se jí, jestli jí nechce něco říct. Ona mamce nic neřekla z toho důvodu, že se bála, aby jim T. ještě něco neudělal. Potom se stalo ještě víckrát, že jí T. zavolal nahoru do jejího bývalého pokoje s tím, že tam má něco uklidit a když tam přišla, tak si k ní stoupl ze zadu a šahal jí na prsa oběma rukama přes oblečení, prsa jí i mačkal. Poté jí vždycky řekl, aby to nikomu neříkala, že jí jinak udělá ze života peklo. Toto

udělal asi 4x. Nejhorší to bylo den předtím, než to nahlásila. To si také stoupl k ní zezadu, začal jí sahat na prsa, na což reagovala tak, že mu řekla, že to nahlásí na policii a on ji dvakrát pěsti bouchnul do břicha. Bolelo ji to, utekla dolů na dvůr a už to mamce řekla. Mamka jí řekla, proč s tím dávno nepřišla. Ona pak následující den šla do školy a pořád si říkala, že musí zajít za paní psycholožkou, ale nějak jí to nešlo tam zajít, proto se po skončení vyučování vrátila domů, dala do kuchyně aktovku a šla do dřevěné boudy, oni tam všichni seděli, tat'ka už byl trochu opilý, tak se rozhodla, že to musí někomu říct, tak šla zpět do školy a tam to řekla paní učitelce K., protože psycholožka tam nebyla. Pak se to začalo řešit. Dodává na dotazy, že do bývalého pokoje nechtěla chodit uklízet, ale vždy Roman nebo táta jí to přikázali. Vymlouvala se, že už to není její pokoj, ale vždycky bylo zle, tak radši poslechla. Nebylo to pokaždé, že když tam šla, že ji osahával. Taky si třeba vymyslela, že když už v pokoji byla, tak řekla Romanovi, že ho volá táta, on odešel, tak rychle uklidila a odešla a nic se nestalo. Když se to stalo poprvé, tak nemohla spát, brečela ve svém pokoji, ale tak, aby to nikdo neslyšel do polštáře, pak se jí to pořád vracelo, pořád myslela na to, co se stalo. Roman jí byl nesympatický už před těmi dvěma roky, co k nim chodil, on měl ty svaly a ona se ho bála a teď, když jí udělal, co jí udělal, to bylo ještě horší, má z něj strach. Když jí bývá v autobuse špatně, tak se baví s řidičem, je to její kamarád, ale ani neví, jak se jmenuje, jen si povídají, je to jejich bývalý soused. Zranění po těch dvou úderech do břicha neměla, jen jí to bolelo, asi ty rány nebyly plnou silou. Roman se k ní nevhodně choval i v té boudě na dvoře, třeba si k ní přisedl a začal jí osahávat stehna, nebo ji občas poplácal po zadku, jednou jí před tátou sáhl na prsa, bylo to před tátou a udělal z toho srandu, táta byl většinou opilej, tak to asi nevnímal.

5. Postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu soud u hlavního líčení četl svědeckou výpověď svědkyně **Dariny K.** (matky poškozené a bývalé družky Marcela P.), která v přípravném řízení vypověděla (č. l. 200 - 202), že v dětství prodělala dětskou obrnu a z tohoto důvodu nemůže chodit do schodů, avšak podstatně větší problémy jí ale dělá sestupování ze schodů. U Marcela P. v xxx na adrese xxx bydlela asi 9 let. Před cca 3 roky panu P. odstříhli elektřinu z důvodu nehrazení odběru. Co se domu týče, prochází jím chodba, ze které se jde doleva do kuchyně a současně ložnice, kde spí ona se synem T. a z chodby je dále vstup do podkroví, kde je jeden pokoj, který obývá pan P. V druhém pokoji v podkroví bydlela její dcera N., ale do tohoto pokoje se vstupuje po schodech, které vedou ze dvora z venku domu. Co se týče jejich společného hospodaření, tak ona dostává 7 900 Kč měsíčně jako sirotčí důchod po zemřelém otci N. a dále dostávala 1 700 Kč za brigádu na hřbitově. Co se týče pana P., ten pracoval naposledy před 2 roky v Deltě jako uklízeč, ale už asi rok nikde nepracuje, je hlášen na úřadu práce ale bez podpory a pracuje po různých brigádách vesměs u svých kamarádů. Jeho výdělek je nepravidelný, peníze přináší tak 1x až 2x do týdne, jde o různé částky. Občas si peníze nechává pro sebe, aby měl na víno a na tabák. Poslední dva měsíce to ale s alkoholem P. přehání, kupuje víno každý den, někdy 2 i 3 láhve, toto pije sám ve svém pokoji, někdy s Romanem T. a v posledních dvou měsících se stávalo, že byl P. opilý prakticky denně. (*Pozn. soudu: výslech byl konán dne 18. 5. 2022*). Kolikrát přišel P. z brigády již podnapilý, šel se nahoru do svého pokoje vyspat a za chvíli přišel dolů a popíjel dál v takovém kumbále, co má na dvoře. Pokud se týká osoby Romana T., toho zná Marcel P., ona se s ním poprvé potkala asi před 3 roky, kdy se u nich občas stavil na návštěvu. Pak se u nich asi rok neukázal, to byl ve vězení a potom opět začal P. navštěvovat, což začalo někdy v březnu 2022, protože na začátku března T. spolu s P. oslavili P. narozeniny. V tom březnu už T. přespával v pokoji místo P., asi tak jednou za týden. Začátkem dubna jí Marcel (P.) oznámil, že Roman (T.) u nich bude bydlet v N. podkrovním pokoji a N. půjde dolů do obytné kuchyně k ní a bratrovi. Ona to neschvalovala, ale nemohla proti tomu nic dělat. N. to brala dost naštvaně, protože pokoj si udělala k obrazu svému a byla tam spokojená. Necháпали, proč by tam najednou měl T. bydlet. Má-li se vyjádřit k tomu, že N. podle tvrzení P. pokoj zničila, tak N. si jen chtěla uspořádat pokoj po svém, tedy přestěhovat si postel do místa proti dveřím, nechtěla tam dřez, když se v pokoji stejně nevařilo a místo něho chtěla větší stůl a jiné vybavení. Poté, co Marcel rozhodl, že se N. z pokoje odstěhuje, tak si N. z toho pokoje vzala věci do školy a oblečení dolů do ložnice. N. se taky Marcela ptala, proč má odejít z pokoje, který je její, který si upravuje, a ještě jej

ani nestihla douklízet, že se nebude moci v kuchyni kvůli T. učit, na což jí Marcel řekl, že je drzá a že neví, proč se rozčiluje, když je to jenom na týden a trval na tom, že to tak bude. T. bydlel v pokoji asi týden, potom na tři dny odjel, takže to vypadalo, že se odstěhoval, ale potom se vrátil a v pokoji N. bydlel dál. T., co se týče pomoci P., tak na dvoře skácel dva stromy, pořežal je na polena a naštipal, pomohl na zahradě nasázet brambory a vytahoval vodu ze studny při zalévání. Na domě opravoval to, co Marcel rozbil, resp. co údajně ony rozbily, takže vstupní dveře a dveře z chodby do dvora, aby se dovíraly, Marcelovi spravil kolo, šlo spíše o takové drobnosti. Tomu ale věnoval málo času, většinu jen seděl v tom kumbále na dvoře a sledoval, co dělá ona. Během pobytu Romana u nich v domě osobně dvakrát zaregistrovala, že tento nařizuje N., ať jde nahoru do svého pokoje a ať si tam uklidí. N. to poprvé udělala, podruhé už nechtěla a říkala, že tam půjde jenom v tom případě, když tam bude i Marcel. Marcel jí nařizoval, ať poslechne Romana, proč by tam on měl chodit a potom se N. už doma příliš nezdržovala a uváděla třeba, že musí do knihovny, nebo na internet ke známým kvůli úkolům do školy. Vyhýbala se, aby nebyla na dvoře, a myslí si, že pokud by jí Marcel přikázal, aby šla nahoru do pokoje, tak by nešla, vyhýbala se T. Ona se k T. chovala odměřeně a kolikrát se hádali, když jí T. přikázal, aby šla navrch uklidit. K dotazu, zda na ní sledovala změnu chování, tak poznala, že se něco s ní děje, ale o jednání T. jí N. nic neřekla, ačkoli se jí na to opakovaně ptala, až potom nakonec. Nechtěla do svého bývalého pokoje sama vstupovat a zdůvodňovala to tím, že pokud už tam nebydlí a někdo si to přestavuje po svém, tak nemá důvod tam chodit uklízet. V neděli 1. května jí chtěla N. něco povědět, ale pořád s nimi někdo byl, a tak jí nic neřekla. Došlo k tomu až v úterý 3. května ve večerních hodinách, kdy obě byly v kuchyni, N. se šla přesvědčit, jestli není někdo nablízku. Poté jí řekla, že Roman T. jí v jejím pokoji nahoře svlékal, osahával a také jí sahal rukou tam kam neměl, že jí sahal rukou do kalhotek, přičemž k tomu mělo dojít celkem třikrát za tu dobu, co u nich T. bydlel. Také se jí svěřila, že T. jí držel pusku, aby nemohla křičet o pomoc, asi třikrát jí dal facku a také jí vyhrožoval, že zlikviduje jejich rodinu, děti pošle do děčáku a stejně, pokud by něco řekla, že to popře. V tu dobu se odněkud vrátil Marcel P., který zřejmě slyšel jejich hovor, tak vběhl do kuchyně a křičel na N., co si to vymýšlí a jestli je chce dostat do problémů, ať jde z domu pryč a už se nevrací. Jí řekl, že jestli N. půjde ven hledat, tak že za ní zamkne dveře a už je nepustí zpátky. N. odešla z domu, ona šla také, protože se blížila osmá hodina a v tu dobu chodila na hřbitov uklízet a zamknout. Když šla ze hřbitova, potkala N., byly blízko domu, tak už o tom nemluvily, jenom jí N. stihla říct, že se šla poradit, co má dělat a že farář v xxx by měl místo, aby se mohly od Marcela odstěhovat, ale měl obavu, aby Marcel tam nedělal kravál. Druhý den ráno N. i T. šli do školy, ona měla strach něco ohledně obtěžování N. T. říct, měla strach z reakce Marcela i Romana. S Romanem měla konflikt kolem Velikonoc, kdy Roman vtrhl do kuchyně s tím, že ji napadl, nejprve slovně a pak od něj dostala facky. Nadával jí i po těch Velikonocích, že je kurva a Marcel se k němu přidával, nadával jí, že nic nedělá, on že dře 24 hodin denně pro rodinu. V tu středu N. přišla ze školy, zjistila, že oba dva, tedy jak Marcel, tak Roman T., sedí na dvoře v kumbále, vyběhla a šla do školy. Krátce na to jí volala paní učitelka K., ale telefon vzal Roman T., který se u nich choval, jako by mu to tam patřilo, ale telefon jí předal s tím, že má přijít do školy kvůli T. Protože T. má epilepsii a mohl někde spadnout, vyběhla do školy, ale tam už na ni čekala paní K. a N. jí pověděla, s čím se učitelce svěřila. Psycholožka pak volala policii. Změny v chování N. tedy již popsala a dodává, že si také povšimla, že T. sleduje, zda se s N. o něčem nebaví, protože kolikrát za ní přišel a ptal se jí slovy: „co, zase si na něco stěžovala“, kdy ona mu odpovídala, na co by si měla stěžovat a on poznamenal, že jsou obě vrány a pořád jedna druhou kryjou a jemu nic neřeknou.

6. Postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu soud u hlavního líčení četl svědeckou výpověď **Mgr. Hany K.** ze dne 3. 8. 2022, která v přípravném řízení vypověděla (č. l. 209 – 211), že je zaměstnána jako učitelka a výchovný poradce ve škole v xxx. N. K. zná od její první třídy a ví, že její rodina je sociálně slabá, ale se školou oba rodiče spolupracovali dobře, matka samozřejmě více, ale děti chodily do školy náležitě vybavené pomůckami, svačinami apod. N. je velmi chytrá a cílevědomá dívka, hodně čte a ve škole byla šťastná. Může uvést, že když v důsledku Covidu byla škola

uzavřena, tak ostatní děti byly rády, ale N. se rozplakala. Její bratr T. měl asistenta, navštěvoval školní družinu, odkud jej vyzvedávala N., protože paní K. špatně chodí. Dne 4. května 2022 před odpolední výukou za ní přišla N. a ona okamžitě poznala, že se cítí špatně. N. jí řekla, že chtěla k paní psycholožce, ale ta tam není. Snažila se z N. dostat, co se stalo, a dozvěděla se, že asi tak posledních 14 dní je to u nich doma špatné, že je otec Marcel P. vyhazuje z domu, nadává jim, že zbil matku a že v domě je ubytován strejda Roman, který zabral pokoj, ve kterém bydlela. Romana v domě ubytoval právě P. Zároveň se jí svěřila, že ji Roman obtěžoval, osahával ji po těle, sahal jí na prsa, také ji povalil na postel a snažil se jí dostat do kalhotek. Protože šlo o závažný problém, zavolala do školy paní B. Potřebovali do školy dostat matku N., paní Darinu K., tak pod záminkou podepsání písemnosti týkající se pedagogicko-psychologické poradny ji zavolali do školy. Telefon vzal právě Roman a choval se poměrně žoviálně, působil, jako by mu to tam patřilo a nabyla dojem, že je podnapilý. Předal nakonec telefon matce N. a ta se do školy dostavila a paní B. oznámila věc policii. Pokud se týká N., této věří, zná ji několik let a ví, že by si takovou věc nevymyslela. Byla hodně špatná z toho, že se k ní někdo takto hrubě choval, že na ni někdo takto sahal.

7. Postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu soud u hlavního líčení četl svědeckou výpověď **Mgr. Lucie B.** ze dne 5. 9. 2022, která v přípravném řízení vypověděla (č. l. 197 – 199), že pracuje od roku 2017 jako školní psycholožka v ZŠ xxx. Od výchovné poradkyně Hany K. věděla, že N. je ze sociálně slabé rodiny a byly tam nějaké obavy o její výchovu a další vývoj. N. je chytrá, čte si, učí se, je tichá, s nikým se příliš nebaví a chodí spíše taková schoulená. Protože byly obavy, že by v rodině mohlo docházet k nějakému zneužívání, jednali s rodiči N., zejména si důrazně promluvila s jejím nevlastním otcem panem P. Ten se dušoval, že nic takového z jeho strany nehrozí a ve vztahu k jeho osobě dospěla k závěru, že tento příliš nepracuje, vymlouvá se na to, že ho nikdo nastalo nezaměstná a často konzumuje alkohol. Ačkoli pan P. nikde nepracoval a matka poškozené paní K. je zdravotně postižená a měla příjem jen okolo 2 tisíc Kč od obce za správcovství hřbitova a sirotčí důchod N., tak jak N., tak později její mladší bratr, chodili oba do školy sice prostě oblečení, ale čistě, byli připravení, mívali svačinky, pomůcky, po této stránce bylo vždy vše v pořádku. Pak tedy nastoupil do školy i mladší bratr N. T., který je synem pana P. a který má podpůrné opatření vzhledem k jeho zdravotnímu stavu, kdy má epilepsii a postupný pokles intelektu a od T. se dozvěděla, že v domě s nimi bydlí ještě nějaký strejda Roman. Dne 4. 5. 2022 odešla z rodinných důvodů dříve z práce, ale následně ji paní K. povolala zpátky a ona se od N. dozvěděla, že ji den před tím 3. 5. 2022 osahával strejda Roman. Ona se proti tomu postavila a on ji udeřil pěstí do břicha. Utekla z domu pryč a schovala se na hřbitově, kde ji našla matka, která ji šla hledat. Když se N. ptala, proč to neoznámili již předchozího dne, uvedla jí, že se jak ona, tak matka bály a domluvily se, že to N. ráno oznámí sama ve škole. N. za ní celý den nepřišla a až poté něco naznačila paní K., která jí tedy povolala zpět do školy. N. měla obavy o svou matku, a tak ona s paní K. pod záminkou, že potřebují něco podepsat, do školy zavolaly paní K., která došla. N. jí popsala poslední incident z předchozího dne, kdy ji Roman osahával, ona se bránila, a on ji udeřil do břicha a postupně se od nezletilé dozvěděla, že podobné věci se u nich doma dějí už asi 14 dní. Vždycky, když N. přijde do svého pokoje pro nějaké věci, tak ji tam měl Roman osahávat, pokoušel se jí svléknout a postupně se dozvěděla, že jí také strkal prsty do rozkroku. Následně řešili, jak se k celé věci postaví, když se rodina paní K. nemůže do domu vrátit, zavolali na kriminální policii, v domě pana P. vyzvedli nějaké osobní věci paní K. a N. a sehnali jim přechodné ubytování na faře v xxx a dál už pak věc řešila policie a OSPOD. Ona se ještě od N. dozvěděla, že pak P., když se mu pokoušela oznámit, co se děje, tak jí nevěřil, křičel na celou rodinu a vyhazoval je z domu. To se většinou stávalo, když byl podnapilý. Jakmile se N. z domu v xxx odstěhovala, tak do konce školního roku byla spokojená, veselejší, komunikovala se spolužáky. Ale teď po dvou dnech ve škole (pozn. výslech proveden 5. 9. 2022, tedy na začátku nového školního roku) se jí svěřila, že má obavu být v xxx, když je tam ten táta (P.) a také se jí svěřila, že v tom Azylovém domě jí to nedělá dobře, okolí poukazuje na její matku a stěžují si na bratra T. Již druhý den za ní ve škole přišla, byla velice smutná, moc nemluvila, byla zjevně nešťastná a také začala plakat. Pak se

postupně dozvěděla, že ve třídě se s ní nikdo moc nebaví, na „azyláku“ se jí spíše posmívají, je tam hluk a ona se nevyspí a má obavu být v xxx kvůli P. Začali řešit možnost přestupu do školy v Olomouci.

8. Svědek **Marcel P.** (otčím poškozené) vypověděl u hlavního líčení (č. l. 475 verte a násl.), že obžalovaného T. zná asi 15 – 20 let. On sám aktuálně nepracuje, byl hlášen na ÚP, pak ale odešel, našel si práci na dohodu, vydělává si tedy brigádami. Má záznam v RT za neplacení výživného. S Darinou K. žili jako druh a družka, zná ji asi xxx let. T. zná tedy ještě delší dobu, myslí si, že T. je nevinný, protože Darina K. už dříve chtěla od něj odejít. Myslí si, že je nevinný, protože ho zná celkem dobře, kamarádí spolu dlouho, je pracovitý, rád pomůže. Znásilněná N. určitě nebyla, ani pokus, určitě si to myslí, protože ji zná. T. je stranda, je pracovitý. Myslí, že to bylo spíš ze strany paní K. a N., že chtěly dřív odejít a nějak se jim to nedařilo, tak bohužel hledaly nějakou záminku, aby jim někdo pomohl odejít z baráku. Myslí, že ze strany školy, že na ně trochu tlačili, protože tam byly rodinné problémy. Myslí, že si to K. s N. vymyslely, aby mohly odejít z baráku, protože jinak by jim tam jiné bydlení nikdo nepříslíbil a samy tolik financí neměly, aby mohly někam odejít. V xxx bydleli 12 let. Darina K. je s ním ve vztahu taky přibližně těch 12 let. N. mu říkala tato. On s K. mají společné dítě, T., který má epilepsii, občas chytne nějaký ten balanc. Darina K. je po dětské obrně, špatně chodí, důchod jí ale uznán nebyl. Žili se sirotčího důchodu N., plus z toho, co vydělával přes známé. Matka N., dá se říct, přispívala do společného rozpočtu z toho, co dostávala ten sirotčí důchod, jinak nepřispívala vůbec nic, nepracovala. Ona vykonávala práci na hřbitově, ale tu jí přenechal on, původně to mělo být za 2 000 Kč měsíčně, ale jestli něco dostávala, to neví, podle něj to šlo na konto N. On sám byl schopen brigádami vydělat tak 700 až 1 000 Kč měsíčně. Co se týče jeho vztahu k alkoholu, tak alkohol si občas dá, ale není závislý na alkoholu, ani ho nenadužívá. Tak dvě, tři piva, nebo sklenku vína, když je. Rovněž kouří tak 15 cigaret denně. Ví, že obžalovaný byl ve VTOS, za co byl odsouzen, to neví. Myslí si, že porušil to, že měl chodit na dohled, ale co měl spáchat, to neví. Před nástupem do VTOS k nim obžalovaný docházel tak jednou za měsíc. Nebyl u nich často, až teď poslední dobou, co měla být N. znásilněná. Původně to mělo být znásilnění, teď je to pokus, tak neví. Že je to pokus znásilnění, to se dozvěděl z předvolánky. Vztah N. k obžalovanému nebyl žádný. Ona ho neměla ráda, protože když si ho tam pozval a chtěl, aby to doma klapalo a požádal ho, ať tam bydlí týden, tak zrovna v tom týdnu měly říct, že byla znásilněná. Že ho neměla ráda, to usuzuje z toho, že když jí spadl papír, obžalovaný jí řekl, ať to zvedne, tak dělala, že neslyší. Nelíbilo se jí, když jí něco někdo řekl. To se baví o poslední době, než došlo k zatčení obžalovaného. Půl roku, rok předtím nebyl vztah N. k obžalovanému žádný. Neviděl projevy, že by do něj byla N. zamilovaná. Když byl obžalovaný ve VTOS, neví o tom, že by mu psala dopisy. Neřekl jí, aby mu napsala dopisy. Je pravdou, že špatně vidí, má špatnou češtinu, špatně se učil, o své případné dyslexii či dysgrafii ale nic neví. Žádost napsat na úřad je pro něj složitá, nevyzná se ve všem. T. přijel na návštěvu, požádal ho totiž, aby mu nějakou dobu pomohl, zařídili si zahrádku, sám by to nestihl. Bydlení u nich mu nabídl proto, aby nemusel dojíždět. T. občas bydlel v xxx u kamaráda, kde také pomáhal, jako jemu. Neví, kdy se k nim nastěhoval. Když se k nim nastěhoval, přespával v pokoji N. Když se nastěhoval k nim do Dubu, tak spal v N. pokoji od začátku. On sám spal v druhém pokoji nahoře v podkroví, pokoje nejsou propojené, mají každý vlastní vchod. K němu se chodí z chodby, k N. zvenku. Obžalovaný v jeho pokoji nepřespával ani jednou. N. se nelíbilo, že se musí vystěhovat ze svého pokoje. On jí poprosil, aby spala dole, než s obžalovaným udělá, co potřebují. N. si věci ze svého pokoje neodnesla, učení, oblečení zůstalo to v tom pokoji. T. v pokoji N. opravoval umyvadlo, záchod, protože ona vše zlikvidovala. Obžalovaný, když u nich začal bydlet, choval se k N. normálně, běžně, nenadával jí nikdy, ani vulgárně. Nedotýkal se jí nijak nevhodně. Nikdy se tak neprojevoval. Nikdy ji neudeřil, facku neviděl. Obžalovaný se k jeho družce choval kamarádsky. Nenadával jí, nevyhrožoval jí, nenapadl ji fyzicky, neuhodil jí. N. pomáhala na zahrádce, snažila se sázet zeleninu, dělala to sama od sebe, protože se zahrádkou přišla ona, dala mu telefonní číslo, on se spojil s majitelem a začali tam dělat. N. nebyla na domácí práce. Neměla zájem o nic, tak možná o učení,

to ji bavilo. Obžalovaný N. neúkoloval. N. k sobě do pokoje chodívala pro věci, když tam obžalovaný nebyl. Nezdržovala se v tom pokoji déle. Neměla to ani zakázané. Když obžalovaný v pokoji bydlel, tak tam uklízel. Protože N. byla nečistotná, jako máma, obě kašlaly na všechno, proto požádal obžalovaného, aby mu je pomohl postavit do latě, aby začaly něco dělat. K. byla vesměs doma, akorát uvařila a to bylo všechno. Neví, jak soudu blíže vysvětlit pojem „dát do latě“, prostě byly to nečistotné ženské, že jo. On K. jednou dal asi facku, ale to spíš, aby na něj nedorážela. On většinou neposlouchal, co říká a odjel raději pryč. Nevzpomene si, kdy dal K. facku, ale bylo to v době, kdy obžalovaný už u nich bydlel. N. nikdy neudeřil, nenadával jí, neměl proč. S družkou se nehádali, ona spíš jen poslouchala, ani se nebavila. Když kolikrát přišel domů, ona se bavila s N., on se zeptal, o čem se baví, tak ony, že nic. Neví o tom, že by obžalovaný měl vztah se ženskou v době, kdy u nich bydlel. Štěpánku K. zná, je to přítelkyně S., žijí spolu asi 7 – 8 let. K. u nich nikdy nepřespávala s obžalovaným. Chodila k nim na návštěvy, ale nechodila cíleně za obžalovaným. N. se mu nesevěřila, že je obžalovaným sexuálně atakována. To se on dozvěděl až od policie, předtím nic nevěděl, ani náznaky, nesevěřila se. Policii říkal, že se měla svěřit, ale že neřekla nic. Než odvezli obžalovaného, tak si přijeli pro něj a tak se to dozvěděl. Kdykoli předtím K. s N. nevyhazoval z domu, akorát jim řekl, že pokud se jim to nelíbí, můžou jít. Jestli čekají, že se budou mít lépe, tak že můžou jít. Ony zmiňovaly, že se jednou bude divit, až odejdou. Spíš je slyšel, jak se spolu baví, jemu to přímo neřekly, povídal si to mezi sebou a on to zaslechl. Na to jim řekl, jestli se jim to nelíbí, mohou odejít, že jim nikdo nebrání. Byl volán do školy, protože T., jeho syn, řekl, že spí s N. V té škole se chtěli spíš zeptat. N. neviděl chodit po domě ve spodním prádle, ani před obžalovaným. Ani obžalovaný před ní nechodil jen v prádle. Paní K. špatně chodila. On sám doma pomáhal tak, že zametal, vytíral podlahy, dělal dřevo, chodil pomáhat na zahradu. Alkohol popíjel jednou, dvakrát týdně. Ačkoli nepracuje, tak o rodinu se staral tak, že chodil na brigády a přispíval z brigád, přispíval asi 1 000 Kč měsíčně. K dotazu, zda se mu zdá 1 000 Kč měsíčně na dvě děti dostatečná částka, uvádí, že de facto na jedno dítě. Nestalo se, že by obžalovaného poslal do pokoje za N. Když obžalovaný přišel poprvé do pokoje N., jeho reakce byla taková, že řekl, že je to hrůza, binec. Myslí si, že tam neuklízela. Jednou se tam byl podívat, a kdybyste šel na záchod, tak byste na něj raději ani nešel. Když obžalovanému řekl, že má dát děti do latě, tak on řekl, že to nemá cenu, že ony mají svou hlavu. Že mu pomůže se zahrádkou a půjde pryč. V době jejich soužití se nestalo, že by ho obžalovaný vyhodil z místnosti, nikdy. K dotazu, zda si pamatuje, že by ho obžalovaný vyhodil z kuchyně, když chtěl ostríhat N. vlasy, uvádí, že ne. Ví, že byl problém s kastrolky, které obžalovaný, když viděl, říkal, že je to hrůza, šel si půjčit drátěnku a vyčistil je.

9. Svědkyně **Štěpánka K.** vypověděla u hlavního líčení (č. l. 476 verte a násl.), že na období, kdy byl obžalovaný T. zadržen policií, si pamatuje. V té době byla na návštěvě u P., se kterými se zná roky. Chodila tam 2x nebo 3x do týdne, nebo obžalovaný chodil i k nim a pomáhal jejímu partnerovi na zahradě. Pokud má popsat prostředí u P., tak paní Darina K. nebyla zrovna typ čistotné ženy, neudržovala to. Ona jí i prala prádlo, poskládala, donesla jí to tam, a kdyby to tam bylo týden, tak to tam ještě leží. Na ženskou byla nepořádná. Pokud se má vyjádřit, jaké byly poměry mezi osobami, které tam žily, uvádí, že hádky jsou všude. P. bral N. jako svou dceru, říkala mu tati a malý na něm visel. Nenastala změna, když k nim přišel obžalovaný. Ona řekla K., jestli jí tam obžalovaný vadí, ať to řekne Marcelovi a neřeší to s ní. To, že chtěl, aby tam udržovaly pořádek, pomáhal jim na zahradě, spravil to nebo ono, a jestli někdy se k poškozené přiblížil, tak se k ní nepřiblížil, nebo to neviděla. Neví, že by se jí obžalovaný nějak dotkl. Neviděla, že by se obžalovaný k Natyně nějak přiblížil. Z těch osob si jí nikdo nestěžoval na jakékoli násilné jednání. Na K. si všimla fyzického útoku, prý dostala facku, ale řekla, že jí facku dal P. Obžalovaný na Darinu K. nikdy fyzicky neútočil, ona se jí nikdy s něčím takovým nezmínila. Ona sama a obžalovaný jsou přátelé, jestli něco mezi nimi bylo, tak možná, ale myslí, že to by se tady nemělo řešit. V době, kdy obžalovaný bydlel u P., tak s obžalovaným pohlavní styk neměla. V době, kdy obžalovaný přebýval u P., seděli všichni třeba i přes noc. Chodila tam třeba i obden a neví, jak dlouho se tam zdržovala, mohla tam u nich být hodinu, 4 hodiny, ale i 20 hodin. Rodina P. žila z důchodu N., myslí, že to bylo kolem

8 000 Kč. P. si přivydělával brigádně, kdy byl schopen vydělat 500 Kč za den, za 10 dní třeba 5 000 Kč, anebo 300 Kč na den. Darina K. nikdy nechodila do zaměstnání. Na hřbitově dělala správcovou, na to zapoměla. Ona přes zimu tam nemohla chodit, kvůli nohám by tam nedošla, tak to dělal P. Neví, jestli tato práce byla placená, ale slyšela, že tak 1 200 Kč měsíčně. P. pije, ale není závislý na alkoholu. Pije, co teče, dá si pivo a má rád víno a kdo mu co nabídne a také kouří. Ona sama pracuje v restauraci xxx v kuchyni, nebyla nikdy souzená, má čistý rejstřík, ani nebyla projednávána pro přestupky. Obžalovaného zná asi 9 – 10 let. Obžalovaný je takový šasek, je s ním legrace, je hodný a velmi pracovitý. Ví, že byl odsouzen, ale neví, kolikrát byl ve VTOS. Naposledy byl rok za maření řízení nebo něco takového. Neví o tom, že by byl odsouzen za něco závažnějšího, násilného. K dotazu, jestli N. projevovala nějakou náklonnost k obžalovanému, uvádí, že to brala jako její „telecí léta“, ona se nakrucovala před každým. Vykládala, že se zamilovala do autobusa, nějaký Ondra. N. se jí nesvěřila, že by byla zamilovaná do T. Pokud obžalovaný uvedl ve svém vyjádření, že v projednávaném období spolu měli pravidelný pohlavní styk 3 až 4x do týdne, tak to vyvrací. To spíš bylo v roce 2020. V xxx sice přespala mnohokrát, ale bez intimních záležitostí.

10. Svědek **Josef S.** vypověděl u hlavního líčení (č. l. 477 verte a násl.), že s obžalovaným se zná asi 10 let. Když měl obžalovaný čas, pomáhal mu při různých pracích na zahradě, protože je velmi šikovný. S panem P. se zná od útlého dětství. Od roku 2010 tvořil P. domácnost s tou suchou, neboli paní K. Bydleli jednu dobu u něj. Ví, že obžalovaný T. u nich bydlel, staral se o to, aby řádně a slušně žili jako lidi. K dotazu, z čeho tak soudí, uvádí, že to jsou fakta. Místo P. se jim staral o dřevo, aby měli teplou vodu, když tolik let neměli elektřinu, a aby to tam aspoň částečně fungovalo, protože tam nefungovala spousta věcí. Diví se mu, že byl obžalovaný tak hodný. Samozřejmě, že tam bydlel, ale taky když měl peníze, tak je tam podporoval, protože ta „hodná“ paní hospodařit s penězi neumí, dlouhá léta se ukrývala před sociálkou. Pokud obžalovaný uvedl, že se stávalo, že nakupoval potraviny pro P., tak to je pravda. Pokud obžalovaný měl peníze, nakupoval jim, dával jim peníze, jenomže díky jejich cikánskému způsobu nakupování byli za chvíli bez nich. On sám je v poměru se sv. K., je to jeho přítelkyně. Kromě jeho pomoci rodina P. žila z důchodu té malé suchty, neboli N. Když P. měl někde náhodou nějakou práci, tak přinesl peníze. K dotazu, jaký má důvod označovat takto dítě, uvádí, že má s ní zkušenosti, od r. 2010 s paní K. i slečnou a zjistil, že na to, jak je inteligentní, je velmi inteligentní v některých směrech, ale co se týče hygieny, tak je na úrovni 18. století, jak matka, tak i dcera. Byl v domě P. a vypadalo to tam hrozně. Nebyla tam elektřina, od té doby, co se v r. 2012 od něj odstěhovali, tak jim přál, aby jim to dlouho vydrželo, ale protože neumí hospodařit, záhy o elektřinu přišli. Neví, jestli tam byl zavedený plyn, ale měli plynovou bombu. Voda šla, dokud platili, tedy obecní voda. Když přestali platit, když spáchali spiknutí, přestali platit a byli bez vody. Dům byl bez vody, bez elektřiny a měli plynovou bombu. Spiknutí spáchaly ty dvě hodné osoby ženského pohlaví. Myslí tím spiknutím to, co provedli s panem T. On, když k P. dovezl nákup, pobýval tam, občas tam proběhl, viděl, jak to tam neslavně vypadá. Zdržel se tam 5 – 10 minut. N. byla buď někde schovaná, nebo byla ve škole, tak se s ní nevidal. On sám pak pracuje jako OSVČ od r. 2000, konkrétně jako strojník a dělal přípravné práce pro stavby. V minulosti svědek nebyl souzen, má čistý rejstřík, nebyl řešen pro přestupky. Pana P. zná od útlého dětství, vztah k práci má velmi vlažný, co se týče vztahu k alkoholu, ten má zodpovědný. Když měl peníze, tak konzumoval alkohol ve větší míře. Raději by nerozváděl, co si myslí o P. Co s ním, zabít ho? To by nepomohlo. K dotazu, že z jeho výpovědi vyplývá, že za neutěšenou situaci v rodině P. svaluje odpovědnost na paní K., proč se teda nemohl starat pan P. o to, aby byla v domě elektřina, teplá voda, peníze, k tomu uvádí, že protože mu stále tvrdili, že 8,5 tisíce pro rodinu je hodně peněz, ale protože se paní K. bála toho, aby jim tam nešla šňupat sociálka, nechtěla žádný peníze, důchod, žádné přídatky. Pokud bydleli u něj, v xxx, chodila tam sociálka, která jezdila k cikánovi a kontrolovala, jak to u nich vypadá. Když od něj odešli, nechali mu dluh na elektřině, dobře, budiž, ona vyšší moc je potrestala. K dotazu, jak je potrestala, uvádí, že jim ta elektřika dlouho nevydržela. P. podle něj mezi dětmi nedělal rozdíly, když náhodou měli peníze, křečkovali, co mohli a nedali P. ani najíst. Co se týkalo kuchařského umění K., dá se to hodnotit

velmi špatně. Neví, jestli K. užívala alkohol, pivo by určitě neodmítla, neměla ale takový vztah k alkoholu, jako P. a také nekouřila. Stačily neřesti, které měla. K dotazu, jaké neřesti, uvádí, že byla nepořádná, nemá smysl to tady rozšiřovat. K. měla zdravotní omezení, ale to neznamená, když je člověk zdravotně postižený, že musí být zlý, závistivý a špína. Nikdy nezažil, že by obž. T. byl na děti vulgární, naopak se snažil, aby slušně žili. T. by charakterizoval tak, že je šikovný, úcta k zákonu mu občas chybí, ale to, co spáchaly ty dvě, si myslí, že zjistily, že už ho nepotřebují, nic jim nepřináší do rodiny finančně, tak rozhodly se ho zbavit takovým záludným způsobem. Co se týče úcty k zákonům, tak tím myslí, že měl nějaké „mařenky“ a takové, ale to je něco jiného. Neví, že by byl T. odsouzen za násilnou trestnou činnost, jestli se někde porvali, to je na vesnicích běžné. O ničem závažnějším neví.

11. Soud dále k důkazům provedl **znalecký posudek** ohledně nezletilé **poškozené N. K.**, který zpracovali znalci MUDr. Milan Karas (č. l. 324 – 335), znalec z odvětví psychiatrie dospělých, dětská a dorostová, kdy závěry tohoto znalce byly u hlavního líčení čteny za splnění podmínek ust. § 211 odst. 5 tr. řádu a Mgr. Monika Novotná (č. l. 337 – 359), znalkyně z odvětví klinické psychologie, kterou soud u hlavního líčení vyslechl. Z posudku vyplývá, že nezletilá N. K. netrpí žádnou duševní poruchou či chorobou. Vzhledem k vývojové úrovni nelze ani hovořit o některé ze specifických poruch osobnosti, kdy provedená znalecká vyšetření v souladu s nálezem psychologa PN Kroměříž prokazují pouze známky nerovnoměrného osobnostního vývoje, kde převažují projevy emoční a sociální nevyzrálosti. Toto je podmíněno především dlouhodobě působícími deprivacími faktory, danými disharmonickým rodinným prostředím. V tomto osobnostním terénu se pak manifestují situačně sycené projevy úzkosti, kdy v době znaleckého vyšetření byla hospitalizována v PN Kroměříž pro výskyt sebevražedných myšlenek, neshledána u ní specifická psychopatologie a konstatovány právě především známky nerovnoměrného rozvoje osobnosti. V důsledku chování obžalovaného Romana T. nedošlo u nezletilé k rozvoji některé z duševních poruch či chorob. V konkrétních situacích prožívala pocity ohrožení, strachu, ale byla schopna adekvátního obranného jednání v rámci svých možností. Výpověď nezletilé není ovlivněna žádnou duševní poruchou či chorobou a její psychické problémy vyplývají z dlouhodobě působících negativních faktorů, podmíněných daným rodinným prostředím a nemají příčinnou souvislost k projednávané věci. Z psychologického hlediska nebyly zjištěny žádné poruchy a ani obtíže, které by bránily poškozené správně vnímat, zapamatovat si prožité události a následně je reprodukovat. Také nebyly zjištěny sklony k patologické lživosti a ani k patologickému zkreslování prožitých událostí, ani motiv, pro který by vypovídala nepravdu. Obžalovaného poškozená znala jako přítele otčima a jeho přítomnost v domě vnímala negativně, kdy popisuje časté požívání alkoholických nápojů, jeho majetnické chování i potíže ve vztahu k její matce. Byla schopna se vymezit vůči jeho neadekvátním sexualizovaným projevům, svěřila se matce a poté také ve škole, kdy sama chtěla situaci řešit a dokázala dát najevo nesouhlas s tímto chováním. Rozumové schopnosti nezletilé se pohybují při horní hranici průměru s nerovnoměrným rozložením. Nebyly zjištěny žádné obtíže v oblasti paměti a pozornosti, úroveň paměťového učení je nadprůměrná, schopnost soustředění pozornosti je v normě a efekt učení je zachován. Osobnostní struktura je nezralá, negativně ovlivněna deprivacími vlivy a sociální úrovní rodiny. Je introvertně orientovaná, klidná a nenápadná. Ráda plánuje, nemá ráda vzrušení, změny, vše zvažuje a nemá sklon k impulsivním a rychlým rozhodnutím. Je spolehlivá, nemá sklon k agresivním projevům a nebyla zjištěna vyšší míra emoční lability. Trvá na dodržování pravidel, nepřekračuje normy a řády a je pro ni zásadní chovat se řádně. Celková úroveň sebepojetí je sice průměrná, ale významně je narušeno sebehodnocení v oblasti sociálního fungování, což je typické pro adolescenty s vážnými interpersonálními nedostatky, omezeným repertoárem sociálních a interpersonálních dovedností.
12. U hlavního líčení znalkyně **Mgr. Monika Novotná** zopakovala své závěry a zodpověděla položené dotazy (č. l. 480 a násl.). Uvedla, že rozumové schopnosti nezletilé jsou na horní hranici průměru, nebyly zjištěny žádné obtíže v oblasti paměti, pozornosti ani soustředění. Pracovní tempo sejevilo

v normě, to znamená, že tam nebyly žádné známky toho, že by měla narušenou schopnost zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Její osobnostní struktura se jevila jako nezralá, byly tam depriváční vlivy, protože vyrůstala vlastně s matkou v takové sociálně slabé rodinné situaci. Otec zemřel, matka je zdravotně postižená, a poté v té rodině figuroval ještě otčím, který byl otcem jejího mladšího bratra. Celkově ta dívka se obtížně adaptovala ve škole, co se týká sociálních vztahů na tom I. stupni bývala terčem šikany, nicméně učila se vždycky dobře, neměla žádné výchovné ani jiné obtíže. Co se týká toho sebepojetí, to se jeví jako významně narušeno v oblasti právě toho sociálního fungování. Tzn., že poškozená má opravdu problémy s navazováním vztahů mezi vrstevníky, jeví se mezi nimi jako nezralá, ne vždycky adekvátně třeba reaguje na ty nastalé situace a je v tomto směru málo ještě rozvinutá. V oblasti sexuality má znalosti odpovídající jejímu věku. Nezjistila žádné motivy, pro které by poškozená měla vypovídat nepravdu. Nezjistila u ní žádné sklony ke konfabulaci, nebo ke zvýšené lhavosti. Nezjistila ani, že by měla tendenci nějak patologicky zkreslovat ty prožité události a co se týká obžalovaného, tak znala ho jako přítele otčima, popisuje jej a jeho způsoby chování v té domácnosti, jak vůči matce, tak vůči ní a byla schopna se vymezit vůči těm jeho neadekvátním sexualizovaným projevům. Svěřila se matce, když to nešlo a nebylo žádné opatření, tak se potom svěřila ve škole a dokázala dát najevo nesouhlas. Chování obžalovaného odsuzuje, není to tak, že by z něho měla výrazně strach nebo úzkost. Vyhýbala se mu nebo říkala, že by se mu vyhýbala. Poškozená projevovala u vyšetření emoce, ale nebyly takové, jak by očekávali třeba od dívky v jejím věku. Ty emoce byly takové staženější, ale dokázala se pousmát, dávala najevo jakýsi smutek nebo stísnění. Poškozená byla krátkodobě hospitalizována v PL Kroměříž, vyžádali si zprávu, jestli se u ní nerozvinula úzkostná nebo depresivní porucha. Takové závěry tam nebyly stanoveny a ten podnět byl takový, že se měla svěřit sociální pracovníci, že si chce ublížit. Ona to potom popírala, že to nebylo myšleno vážně, že to bylo v situaci, kdy nechtěla už docházet k té sociální pracovníci a ani takové sklony se potom neprojevovaly v rámci té psychiatrické léčebny. Vyjadřovala se s kolegou znalcem ohledně poškozené k její věrohodnosti z obecného hlediska. Otázka na specifickou věrohodnost v zadání posudku nepadla, a aby se k otázce specifické věrohodnosti výpovědi poškozené mohla vyjádřit, musela by udělat celou analýzu její výpovědi a srovnat ji s těmi jednotlivými kritérii. Nicméně jedno z těch kritérií je i to, jestli jsou u té dívky zjištěny sklony ke konfabulaci, nebo lhavosti, to by se projevilo i v té specifické věrohodnosti, a to tam u poškozené není. Další argument je i ta osobnostní struktura, která bývá u dívek v tomto věku víc taková nestabilní, histrijská, to také snižuje věrohodnost, a to také u poškozené není zjištěno. Ale k těm dalším bodům, zejména k tomu srovnání výpovědí, to by musela udělat ten rozbor. K dotazu, zda je poškozená schopna vypovídat před soudem, uvádí, že oni to většinou probírají s těmi vyšetřovanými, a když je tato otázka položena, tak zjišťují jejich stanovisko, dívají se, jakou to způsobí reakci, jak ta dívka by reagovala. V tomto případě to neproběhlo, protože ta otázka nebyla položena. Obecně je poškozená schopna vypovídat, určitě by to ale muselo být ustanoveno jako se zvláště zranitelnou obětí, tedy bez přítomnosti obžalovaného, a opravdu šetrně tak, aby jí to dále nepoškodilo. Poškozená rovněž prožívala emoce bezprostředně poté, co se odehrálo jí popisované jednání, a to ve smyslu, že se zlobila, byla naštvaná, byla nepříjemně překvapena a zaskočena. To jsou emoce, které jsou jakoby adekvátní tomu, co se stalo, protože už to není osmileté, devítileté děvče, ale xxxletá slečna, která už trochu rozumí projevům sexuality a měla za to, že je to něco, co si obžalovaný nemůže dovolit. Poškozená i s tímto hodnocením, jaké podali, je samozřejmě schopna lhát, protože každý je schopen lhát, ale nenašli motiv, pro který by mohla lhát. Pokud je jí předestřeno, že u hlavního líčení otčím poškozené Marcel P. vypovídal v tom smyslu, že to, co tvrdí poškozená, se nestalo, že se matka poškozené se svou dcerou domluvily a vymyslely takovou legendu, aby se dostaly z domu, kdy protože samy nic neměly, a kdyby poukázaly na to, že byly obětí nějakého pohlavního zneužití, znásilnění, tak by se k nim lidé lépe chovali a našli by jim třeba nějaké bydlení, tak k dotazu, zda je poškozená schopna takové fabulace, uvádí, že má za to, že je to obrovský konstrukt, který je pro takovou dívku těžko pochopitelný. Její domněnka je, že pochybuje o tom, že by někdo dobrovolně šel vykládat něco, co se týká jeho vlastní osoby, intimity

a sexuality, když nabídka sociálních služeb v oblasti dostupnosti nějakého i azylového bydlení je poměrně bohatá. Nevěří tomu, že by matka nenašla bydlení, když byla v tíživé situaci se dvěma dětmi. Tam by spíš bylo třeba zeptat se matky, jestli má takový motiv pro takovou výpověď, kdy protože poškozená měla s matkou úzký vztah, žily ve společné domácnosti, poškozená se téměř s nikým nestýkala, takže pokud by matka měla takový motiv a chtěla by to, tak si dokáže představit, že by dokázala dceru k něčemu takovému ponouknout. Nicméně dcera určitě samostatně by nic takového nevymyslela, a navíc ta její výpověď je poměrně podrobná, s řadou detailů, i specifických detailů a nejsou to věci, které by si vymyslela, které by bylo pro ni jednoduché si zapamatovat a opakovat je několikrát. Ona s kolegou znalcem s poškozenou tu situaci rozebírali znovu, poškozená předtím vypovídala s odstupem a ty výpovědi byly poměrně konstantní. Takže pokud by to bylo jenom něco, co si vymyslela, tak by to bylo pro ni obtížné znovu to reprodukovat. Přitom dostatek specifických detailů ve výpovědi je další rys specifické věrohodnosti, takže konstatuje, že by poškozená splňovala další kritérium při hodnocení specifické věrohodnosti.

13. Soud dále k důkazům provedl **znalecký posudek** zpracovaný na osobu **obžalovaného Romana T.**, a to znalci MUDr. Petrem Nedomou, znalcem z odvětví psychiatrie a Mgr. Michalem Perničkou, znalcem z oboru psychologie (č. l. 220 – 286). Dílem soud znalecký posudek četl dle § 211 odst. 5 tr. řádu (v části zpracované psychiatrem), dílem znalce Mgr. Perničku vyslechl u hlavního líčení (v části týkající se závěrů psychologa). Z posudku vyplývá, že obž. Roman T. trpí smíšenou poruchou osobnosti, s disociálními, nezdrženlivými a impulzivními rysy a také syndromem škodlivého užívání alkoholu, přičemž těmito duševními poruchami trpěl i v době projednávaného skutku. Za střízlivého stavu by byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti zcela zachovalé, kdy znalci nemají žádné relevantní zjištění o případném ovlivnění alkoholem, či jinými návykovými látkami u obžalovaného v době spáchání předmětných činů, tedy rozpoznávací i ovládací schopnosti zůstaly u obžalovaného zcela zachované. Obžalovaný odmítá, že by se vytýkaného jednání dopustil, proto jeho případnou motivaci k trestnému jednání tak nelze na základě jeho vyjádření k věci zjistit. Pokud by mu byly skutky popsané v obžalobě prokázány, z psychologického hlediska by takové jednání mělo oporu ve zjištěných osobnostních rysech obžalovaného, zejména jeho zvýrazněných sklonech k impulsivnímu i agresivnímu jednání a jeho egocentrickém zaměření s malým ohledem na prožívání druhých. U obžalovaného byl zjištěn podstatně snížený práh pro impulsivní a agresivní jednání, včetně násilného. Osobnost obžalovaného je v popsané podobě ustálená a neočekává se její další podstatný vývoj. S narůstajícím věkem může docházet k určitému vyhasínání impulsivity. Obžalovaný je teoreticky schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, nicméně v důsledku své osobnostní struktury se bude dopouštět na vědomé i nevědomé úrovni podstatného zkreslování informací směrem k vlastnímu prospěchu a zbavování se odpovědnosti za své jednání. Znalci u obžalovaného nenavrhují uložení žádného ochranného léčení, kdy namísto jsou nápravně výchovná opatření. Případné cílené resocializační působení na obžalovaného se vzhledem k patologicky strukturované osobnosti nejeví jako perspektivní. Obžalovaný je ztotožněný se svým způsobem života bez potřeby jej měnit a na své patologické jednání zůstává bez kritického náhledu. V případě odsouzení budou více platná nápravně výchovná opatření než terapeutické působení a prognóza resocializace obžalovaného aktuálně zůstává nepříznivá.
14. U hlavního líčení znalec **Mgr. Michal Pernička** z části zopakoval a z části doplnil své závěry (č. l. 479 verte a násl.). Uvedl, že byl u obžalovaného zjištěn snížený práh pro impulsivní a agresivní jednání, včetně násilného. Co se týká prognózy vývoje osobnosti, neočekává se žádný podstatný vývoj. U takto strukturované osobnosti akorát s postupem věku se očekává nějaké upadávání složky impulsivní, která už není tak robustní jako v mládí. Co se týká motivace k činu, jim obžalovaný při vyšetření popřel jakoukoliv vinu, takže jenom v posudku konstatoval, že z psychologického hlediska, pokud by byl shledán vinným z těch činů, které jsou mu vytýkány, tak by to z jeho pohledu mělo oporu v těch zjištěných osobnostních rysech, zejména zvýrazněných sklonech k impulsivnímu, agresivnímu a egocentrickému jednání. Co se týká obecné věrohodnosti

obžalovaného, ta je hodnocena jako snížená právě z důvodu té disociální složky osobnosti, kdy u těchto lidí očekáváme zkreslování informací směrem k vlastnímu prospěchu a zbavování se odpovědnosti za své jednání. Co se týká prognózy resocializace, tu uzavíral jako nepříznivou. Obžalovaný byl opakovaně soudně trestaný, myslí, že měl 17 záznamů, z těch trestů se nepoučoval. Nepozoroval u něj žádný náhled, kritický náhled na to svoje patologické protispolečenské jednání. Jeho chování je to, čemu říkají egosyntonní, tzn. jemu vlastní, jeho preferovaný životní styl je takový, jaký on vede a nemá potřebu jej měnit. S ohledem na skutečnost, že byl obžalovaný v minulosti 2x odsouzen za znásilnění ženy, k dotazu, zda může být u obžalovaného nějaká porucha osobnosti ve smyslu nějakého nenávislného vztahu k ženám, tak nic takto specifického ve vztahu k ženám nezjistili, oni se při vyšetření obžalovaného ptali na tyto činy, on je zpětně bagatelizoval, nebo se z nich vyvíňoval, ale ta násilná činnost byla i ve vztahu k mužům. Obžalovaný sám říkal, že nemá problém zapojit se do rvačky, když někdo třeba osočí jeho kamaráda apod., čili ta impulzivita a agresivita je tam přítomná obecně, není vyhraněná vůči ženám.

15. Soud dále k důkazům provedl **znalecký posudek** z odvětví sexuologie znalce **MUDr. T. Kiliána** zpracovaný na osobu obž. Romana T. (č. l. 301 – 315), kdy posudek byl postupem dle § 211 odst. 5 tr. řádu čten u hlavního líčení. Ze závěrů posudku vyplývá, že sexuologickým vyšetřením nebyla u obžalovaného zjištěna žádná sexuální deviace, a to ani v objektu ani v aktivitě. Dle jeho závěrů po vyšetření obžalovaného je tento heterosexuálně orientován při preferenci dospělých žen a souhlasných aktivit s nimi. Nebyla prokázána specifická preference nezralých objektů. Pokud se obžalovaný dopustil uvedeného jednání, pak se z jeho strany jednalo o náhražkové, explorativní jednání, které nepramenilo z patologie v oblasti sexuální motivace. PPG vyšetření provedeno nebylo, jelikož obžalovaný toto vyšetření odmítl. Množství indicí získaných anamnestickou explorací a studiem spisové dokumentace je nicméně dostačující pro vyslovení validních diagnostických závěrů. Znalec považuje za krajně nepravděpodobné, že by provedení PPG vyšetření jakkoliv ovlivnilo diagnostický závěr a doporučení. Ze sexuologického hlediska byly jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti plně zachovány. Z ryze sexuologického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, opakování závadového chování však se 100 % jistotou vyloučit nelze, důvodem však není sexuologický status, nýbrž osobnostní charakter obžalovaného.
16. Soud k důkazu dále provedl listiny spisového materiálu. Konkrétně **protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací** (č. l. 5 - 60). Předmětem ohledání provedeného dne 16. 5. 2022 je dům č. p. xxx na ulici xxx v obci xxx, konkrétně vnitřní prostory domu, včetně podkrovního pokoje dříve obývaného pošk. N. K. Dále **Protokol o prohlídce těla** poškozené N. K. ze dne 5. 5. 2022 (č. l. 93 – 94), kdy na těle poškozené nebyly nalezeny žádné viditelné stopy násilí, žádná zranění, rány ani modřiny.
17. Dále **lékařskou zprávu** ze dne 5. 5. 2022 (č. l. 97) o vyšetření nezl. poškozené N. K. ve Fakultní nemocnici v Olomouci na porodnicko-gynekologické klinice, kdy byla poškozená gynekologicky vyšetřena se závěrem, že hymen je bez porušení, bez známek traumatu, v introitu poševním drobná oděrka do 2 mm.
18. Z **rejstříku trestů** obžalovaného vyplývá (č. l. 367 – 368), že obžalovaný má v opise rejstříku trestů od roku 1985 celkem 17 záznamů, kdy naposledy byl dne 10. července 2020 odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Prostějově pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy mu byl mimo jiné uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se zkušební dobou do 5. února 2023. Naposledy byl z výkonu trestu odnětí svobody propuštěn po jeho vykonání dne 20. 8. 2021. Pro přestupek nebyl projednáván (č. l. 366).
19. Z rozsudku pak vyplývá, že **rozsudkem Okresním soudem ve Vsetíně ze dne 19. 1. 2015, č. j.**

3 T 225/2014-144, byl obžalovaný Roman T. uznán vinným spácháním zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, přičemž mu byl uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 roky se zařazením do věznice s ostrahou (č. l. 369 – 375). Dle popisu skutkové věty se jednání dopustil v nočních hodinách ze dne 30. 5. 2013 na 31. 5. 2013, kdy ve xxx u domu č.p. xxx přistoupil zezadu k poškozené, zakryl jí rukama ústa, aby nemohla křičet, k hlavě jí přiložil vystřelovací nůž a řekl jí, že ji podřízne, jestli nebude potichu, odtáhl ji do nedalekého křoví v parcíku, dal jí ránu předloktím do obličejce, poškozená upadla na zem, nutil ji opakovaně k felaci svého pohlavního údu, přičemž k vyvrcholení nedošlo.

20. Z **archivní kopie spisu Okresního soudu v Olomouci sp. zn. 6 T 232/85** vyplývá (č. l. 435 - 471), že obžalovaný byl rozsudkem ze dne 31. 10. 1985, sp. zn. 6 T 232/85 uznán vinným trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1 tr. zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 3 let. Skutek pak spáchal tím způsobem, že: „dne 13. 8. 1985 ve večerních hodinách na poli katastru obce Olšany okr. Prostějov, po domluvě s nedospělým Michalem C., uchopil za ruce poškozenou Martinu G., nar. xxx, sedl si na ni, a když se bránila, vyhrožoval jí pobitím a umožnil tak nedospělému Michalu C., aby jí násilím roztáhl nohy a proti její vůli a přes její odpor, aby na ní vykonal soulož.“. V rámci výpovědi poškozená mimo jiné uváděla, že: „...když mě Roman držel a já jsem začala křičet, tak mně říkal, že mám být zticha nebo mně dá po tlamě, až mně uletí hlava. Facku mi však nedal, jen mně rukou zacpával ústa“. Shodně uvedl Michal C., že: „...dívka začala křičet, Roman ji chytil za ruce a zacpával jí ústa“.

Skutková zjištění

21. V rámci dokazování tedy postupoval soud podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí. Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Na základě provedených důkazů pak učinil soud následující skutková zjištění, ze kterých bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný spáchal projednávaný skutek tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
22. Soud tedy vzal za prokázané, že obž. Roman T. v přesně nezjištěnou dobu měsíce března 2022 v xxx na ulici xxx, v místě tehdejšího bydliště nezletilé poškozené N. K., vešel do půdního pokoje rodinného domu užívaného v té době výlučně pošk. N. K., která si četla v posteli knihu. Obžalovaný poškozené knihu sebral, odkryl peřinu, a protože poškozená začala křičet, zakryl jí jednou rukou ústa, posléze jí svlékl tričko a jednou rukou jí začal sahat na prsa. Když poškozená začala znovu křičet, opět jí ústa zakryl rukou, dále jí sahal na prsa, dotýkal se jejích prsou i svou pusou a sál je. Po chvíli jí stáhl kalhotky ke kolenům, dotýkal se jí rukou na přirození a zasunul poškozené prst do pochvy, a když poškozená kopala v obraně nohama a opět křičela, tak jí obžalovaný dal dvě facky a dalšího jednání zanechal. Poškozená se nikomu nesvětila s tímto jednáním obžalovaného, protože měla strach, aby jim (její osobě a její matce) něco neudělal, neboť při odchodu jí obžalovaný přikázal, aby o tom nikomu neříkala. Následně v přesně nezjištěnou dobu, když se obžalovaný T. se souhlasem otčíma poškozené Marcela P. nastěhoval do domu a obsadil původní podkrovní pokoj pošk. N., tak ve čtyřech případech pod různými záminkami či příkazy k úklidu, poškozenou N. vylákal či donutil přijít do podkrovního pokoje, kde ji zezadu obejmul pažemi, hladil ji oběma rukama na prsou, kdy nezletilý řekl, že na xxx let má pěkná prsa, a když poškozená křičela, že to nechce, vyhrožoval jí, že jí udělá ze života peklo, přičemž v posledním případě dne 3. 5. 2022 v době kolem 18:00 hod. opět vylákal nezletilou poškozenou do tohoto podkrovního pokoje, opět osahával poškozenou na prsou a když mu poškozená řekla, ať ji nechá, že věc oznámí na policii, tak ji dvakrát udeřil pěstí do břicha. Poškozená se mu vysmekla a utekla z pokoje pryč, a následného dne 4. 5. 2022 oznámila jednání obžalovaného školní

psycholožce, přičemž obžalovaný takto jednal, ačkoliv věděl, že poškozená N. K. je nezletilá a kolik má roků.

23. Obžalovaný v řízení přípravném odmítl vypovídat a vyjádřil se až u hlavního líčení. U hlavního líčení pak kategoricky popřel, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Uvedl, že pošk. N. K. zná dlouhodobě, protože pomáhal v minulosti Marcelu P. vozit jeho syna T. (mladšího bratra poškozené) k lékaři, když měl zhruba jeden rok, což je tak více než 8 let takže minimálně takto dlouho zná i poškozenou. Naposledy byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody dne 20. 8. 2021 (objektivizováno z RT), kdy než tento trest nastoupil, tak mu sdělila Šárka K., že je pošk. N. do něj zamilovaná, ačkoli on sám si žádných projevů náklonnosti z její strany k němu nevšiml. Do vězení mu poškozená poslala tři dopisy, ty však nebyly zamilované, psala mu, jak se má a posílala mu dokonce matematické příklady. Na jeden její dopis odpověděl, ačkoli poškozená mu tvrdila, že od něj žádný dopis nedostala. Když se vrátil z výkonu trestu, nejdříve docházel do místa bydliště poškozené za Marcellem P., otčímem poškozené a až když se tam nastěhoval, což bylo asi 2 měsíce před tím, než jej dne 4. 5. 2022 zadržela policie a P. mu přidělil pokoj N., kde začal přespávat, tak se změnilo chování poškozené k jeho osobě. Poškozená s ním přestala mluvit, když se jí on sám na něco zeptal, tak mu odsekla, nebo byla až sprostá v tom smyslu, ať se nestará. Po dobu jeho pobytu u P. nikdy poškozené nezařadil domácí práce, nikdy na poškozenou nekričel, nebyl na ni sprostý ani jí nijak neurážel. Nedal jí facku, neudeřil ji do břicha, nedopustil se vůči ní žádného fyzického násilí. Stejně tak se nedopustil fyzického násilí vůči její matce. Před tím, než začal přespávat v domě P. v pokoji pošk. N., tak sice byl v jednom případě v jejím pokoji, kdy jej P. požádal, aby šel do jejího pokoje a přinesl lampičku na baterky, kterou tam pošk. měla. Byl tedy v pokoji, poškozená tehdy ležela v posteli, přikrytá, chvíli si povídali a pak odešel. Když se k nim pak nastěhoval, a když v pokoji poškozené již přespával, tak si do něj pošk. N. i dále docházela sama od sebe například pro osobní věci na oblečení, či věci do školy, nebo odpoledne v pokoji poslouchala rádio. Poškozené se nikdy fyzicky nedotýkal, už vůbec ne nevhodně.
24. Soud však po provedeném dokazování dospěl k závěru, že jednání obžalovaného bylo prokázáno tak, jak je popsáno a soudem po dokazování ve skutkové větě rozsudku upřesněno. Soud má k dispozici výpověď pošk. nezlet. N. K. Z hlediska procesního bylo možno výpověď této poškozené přecíst u hlavního líčení bez osobního slyšení poškozené, protože jsou splněny zákonné podmínky ust. § 102 odst. 2 tr. řádu. Tedy v případě pošk. N. K. jde o osobu mladší 18 let, tedy o nezletilé dítě. V době, kdy došlo k projednávanému jednání, měla poškozená xxx let, nyní v době probíhajícího soudního řízení jde o dívku ve věku xxx let. Její výslech byl proveden v řízení přípravném za účasti obhájce obžalovaného a za účasti všech dalších povinných osob, zejména zástupce OSPOD. Poškozená byla vyslýchána k okolnostem, které lze jednoznačně podřadit pod okolnosti, které trestní řád popisuje jako takové, jejichž ožívování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivnit duševní a mravní vývoj. Poškozená v řízení přípravném již postoupila opakovaný výslech k projednávaným skutečnostem, kdy jako neodkladný úkon byla jmenovaná poškozená vyslechnuta v pozici svědka poprvé již dne 5. 5. 2022. Její výpověď z tohoto dne a rovněž druhá svědecká výpověď, učiněná s časovým odstupem dne 27. 7. 2022 a která byla v hlavním líčení k důkazům soudem čtena, jsou obsahově de facto totožné, kdy výpověď učiněná dne 5. 5. 2022 je pouze poněkud podrobnější. Výpovědi však nejsou rozdílné a není tedy dle soudu potřeba konání dalšího výslechu ani za účelem případného odstranění rozdílných tvrzení nezletilé poškozené, ani za účelem upřesnění apod. Soud sám v podstatě ani nemá žádné doplňující dotazy na poškozenou, vše podstatné k projednávané věci poškozená uvedla. Ačkoli má obžalovaný za to, že se svědecké výpovědi nezletilé poškozené rozcházejí a nejsou shodné, soud toto jeho tvrzení nesdílí. Z výpovědi samotné poškozené je pak navíc zřejmé, že následkem jednání, kterému byla vystavena ze strany obžalovaného, poškozená nemohla spát, brečela ve svém pokoji, prožitá situace se jí vracela, měla z obžalovaného ještě větší strach než před samotným znásilněním. Ožívování takových okolností by pak dle soudu skutečně mohlo znovu negativně ovlivnit samotnou

poškozenou. Opětovně poškozená vypovídala o projednávaných okolnostech i v rámci svého vyšetření před znalci a po prostudování obsahu posudku, včetně vyjádření poškozené k věci v rámci tohoto vyšetření, pak dle soudu opět poskytla obsahově shodné vyjádření o průběhu projednávaných okolností. Jak ze znaleckého posudku vyplývá, dokonce došlo ke krátkodobé hospitalizaci poškozené v PN Kroměříž, byť z posudku vyplývá, že důvodem suicidiálních myšlenek je zejména předchozí způsob života, kterému byla vystavena. Nakonec soud dodává, že znalkyně psychologka Mgr. Monika Novotná k možnosti opětovného výslechu uvedla, že se touto skutečností s kolegou znalcem nezabývali, protože otázka jim v tomto smyslu nebyla položena, ovšem i tak může obecně uvést, že by rozhodně výslech v přítomnosti obžalovaného nedoporučila a samotný výslech by musel být veden velmi šetrně a tak, aby poškozenou potencionálně dále nepoškodil. S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem a k tomu, že poškozená byla opakovaně vyslechnuta, obsahově podává opakovaně shodné svědectví, soud nemá další výslech před soudem za nutný a za splněný zákonných podmínek soud tedy přečetl výpověď této poškozené z přípravného řízení. Nutno dodat, že ani obhajoba sama neuvedla nějaké konkrétní dotazy či okolnosti, které by měla poškozená ve své výpovědi snad upřesnit, doplnit, vysvětlit apod. Obhajoba se domáhá de facto opakování celého výslechu poškozené, a to jen s tím odůvodněním, že znalci neuvedli, že výslech poškozené nedoporučují. Jak však Mgr. Novotná uvedla, tato otázka jim nebyla položena, proto se jí nezabývali.

25. Z výpovědi pošk. N. K. pak vyplývá, že tato zcela jednoznačně popsala, že když si v podkrovním pokoji četla knížku, obžalovaný bez zaklepání vešel do tohoto jejího pokoje, přišel k posteli, vzal jí knížku, odkryl celou peřinu, ona začala křičet a obžalovaný jí jednou rukou zacpal pusou. Poté jí vysvlékl triko, takže zůstala jen v kalhotkách a obžalovaný jí začal sahat na prsa, tyto jí hladil i mačkal, kdy ona opět začala křičet, proto jí zase obžalovaný zakryl rukou pusou. Prsa jí obžalovaný kromě hlazení a mačkání dále i pusou sál. Pak jí obžalovaný stáhl kalhotky ke kolenům, hladil jí rukou mezi nohama a strčil jí dovnitř prst nebo dva, kdy cítila vevnitř bolest. Ona kopala nohama, křičela, obžalovaný jí dal dvě facky a svého jednání dále zanechal. Zda měl obžalovaný ztopořený penis, to si nevšimla, ale učili se v biologii, že se tak pozná, že je muž vzrušený, ale protože obžalovaný nebyl nahatý, tak jeho penis ani neviděla.
26. Poškozená dle soudu nevědomky rovněž popisuje impulz k tomuto prvotnímu jednání obžalovaného, a to když uvádí, že krátce před tím, než se tato situace odehrála, se v koupelně v domě koupala, a když vycházela z koupelny a procházela ke svému podkrovnímu pokoji přes dvůr domu, měla na sobě jen to oblečení, ve kterém pak ležela v posteli, tedy jen kalhotky a tričko, v ruce držela ručník a takto ji obžalovaný právě viděl procházet z koupelny do jejího pokoje po koupání.
27. Dále poškozená vypovídá v tom smyslu, že ještě minimálně ve čtyřech případech, a to již v době, kdy se obžalovaný přistěhoval do jejich bydliště v xxx a ona mu na příkaz otčíma Marcela P. musela přenechat svůj podkrovní pokoj, tak ji obžalovaný zejména příkazem donutil, aby do pokoje šla uklidit, kde k ní ze zadu přistoupil a osahával ji na prsou, říkal jí, že na xxx let má pěkná prsa až dne 3. 5. 2022 došlo k tomu, že když se znovu slovně bránila a řekla obžalovanému, že jeho jednání nahlásí policii, reagoval obžalovaný dvěma rány pěsti do jejího břicha. Poté se teprve svěčila své matce a obě se domluvily, že jednání obžalovaného nahlásí druhý den ve škole, což nakonec učinila. S jednáním obžalovaného se nesevěčila dříve, když měla z jeho osoby strach a obžalovaný jí navíc vyhrožoval, aby to nikomu neříkala, nebo jí i vyhrožoval v tom smyslu, že pokud to někomu řekne, udělá jí ze života peklo.
28. Soud si je vědom skutečnosti, že jde o případ tzv. tvrzení proti tvrzení, protože žádný další svědek nebyl tomuto samotnému projednávanému jednání, byť opakovanému, přítomen a jiný přímý důkaz chybí. Soudu je známo např. rozhodnutí Ústavního soudu ČR ze dne 30. 4. 2007, sp. zn. II.

ÚS 299/06. V tomto rozhodnutí je konstatováno, že: *taková důkazní situace, kdy existuje pouze jediný usvědčující důkaz, je z poznávacího hlediska nesnadná a obsahuje v sobě riziko možných chyb a omylů. Ústavní soud již ve své předchozí judikatuře opakovaně vyslovil požadavek, že v takových případech musí být věnována mimořádná pozornost důkladnému prověření tohoto jediného usvědčujícího důkazu a takový důkaz musí být mimořádně pečlivě hodnocen. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny vyvinout všemožné úsilí, aby tento jediný usvědčující důkaz byl pokud možno doplněn jinými, byť třeba nepřímými důkazy. Taková povinnost pro ně vyplývá ze zásady oficiality a ze zásady vyhledávací (§ 2 odst. 4 a 5 tr.ř.), podle níž orgány činné v trestním řízení jsou povinny samy provádět další potřebné a dostupné úkony tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 2 odst. 5 tr.ř.).* Na straně druhé nalézací soud dodává, že trestní řád nezakazuje, aby bylo rozhodnuto o vině a případném trestu i jen na podkladě jediného přímého důkazu.

29. Soud tedy věnoval skutečně pečlivou pozornost hodnocení této svědecké výpovědi pošk. N. K., jakož i výpovědi a obhajobě samotného obžalovaného, kdy ohledně výpovědi poškozené jde o svědeckou výpověď v podobě hlavního, přímého a usvědčujícího důkazu a dospěl k závěru, že výpověď poškozené je zcela věrohodná, a navíc je podporována celou řadou dalších nepřímých důkazů, kterým se soud bude rovněž věnovat.
30. Poškozená byla samozřejmě podrobena znaleckému zkoumání. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, nezletilá pošk. N. K. netrpí žádnou duševní poruchou či chorobou, nelze u ní hovořit ani o některé ze specifických poruch osobnosti, kdy provedená znalecká vyšetření v souladu s nálezem psychologa PN Kroměříž prokazují pouze známky nerovnoměrného osobnostního vývoje, kde převažují projevy emoční a sociální nevyzrálosti. Výpověď nezletilé poškozené ale tedy není ovlivněna žádnou duševní poruchou či chorobou. Z psychologického hlediska rovněž nebyly zjištěny žádné poruchy a ani obtíže, které by bránily poškozené správně vnímat, zapamatovat si prožité události a následně je reprodukovat. Také nebyly znalci zjištěny sklony k patologické lhavosti a ani k patologickému zkreslování prožitých událostí, nebyl ani zjištěn případný motiv, pro který by poškozená vypovídala nepravdu. Ze závěrů posudku tedy vyplývá, že obecná věrohodnost poškozené je zcela zachovalá. Znalci také zhodnotili osobu poškozené jako introvertně orientovanou, klidnou a nenápadnou, která nemá ráda vzrušení, změny, vše zvažuje a nemá sklon k impulsivním a rychlým rozhodnutím, je spolehlivá, trvá na dodržování pravidel, nepřekračuje normy a rády a je pro ni zásadní chovat se řádně. Závěry znalců tedy jednoznačně hovoří ve prospěch věrohodnosti samotné poškozené, její osoby a její učiněné výpovědi, naopak, jak bude dále rozvedeno, osobnost obžalovaného byla znalci hodnocena naopak velmi negativně.
31. Jako určitým nedostatek v zadání znaleckého posudku soud vnímá tu okolnost, že po znalcích nebylo policejním orgánem vyžadováno vyjádření se k otázce specifické věrohodnosti svědkyně. Specifická věrohodnost se obecně posuzuje podle několika kritérií, kdy k některým se byla znalkyně Mgr. Monika Novotná schopna vyjádřit i v rámci svého výsledku u hlavního líčení, kdy například uváděla, že poškozená nemá sklony k fabulacím, či k lhavosti, rovněž se do hodnocení specifické věrohodnosti promítá hledisko v podobě hodnocení osobnostní struktury poškozené, kterážto bývá u dívek tohoto věku jako je poškozená nestabilní, histriónská, což však u poškozené rovněž dle znalkyně zcela absentuje. Jako další bod hodnocení specifické věrohodnosti je, jak znalkyně rovněž uvedla, dostatek specifických detailů a konstantní výpověď v průběhu času, což opět výpovědi poškozené zcela splňují. Soud například upozorňuje i na takový detail ve výpovědi poškozené, kdy poškozená popisuje, že k prvnímu znásilnění došlo za situace, kdy se vracela po koupeli do svého pokoje jen v tričku a kalhotkách s ručníkem v ruce a obžalovaný si jí všiml a pozoroval ji, po chvíli bez zaklepání vstoupil do jejího pokoje. Takovýto popis, jak soud shora uvedl spouštěče jednání obžalovaného, by si dle soudu xxxletá dívka nebyla dle zjištěných podmínek, v jakých vyrůstala a jak byla například hodnocena svědkyněmi K. a B., schopna vymyslet, dle soudu jde o skutečnost, kterou si zkrátka musela poškozená prožít. Nebo když poškozená popisuje svou nerozhodnost v situaci, kdy se potřebovala svěřit s jednáním obžalovaného ve škole, opět má soud

za to, že takovou okolnost by nebyla schopna ani ona, ani její matka, předem vymyslet a poškozená zejména postupně u výsledků zopakovat. Nicméně, aby mohla znalkyně přednést s plnou vahou hodnocení specifické věrohodnosti učiněné výpovědi poškozené, musela by provést srovnání a plnou analýzu výpovědi poškozené a porovnat ji s jednotlivými kritérii (pozn. soudu např. i v tom smyslu, zda například výpověď neobsahuje některé prvky, které se vyskytují u falešných obvinění apod.).

32. Soud si však vyhodnotil takové případné doplnění znaleckého posudku jako nadbytečné, a to i s ohledem na dále uváděné závěry a zhodnocení veškerého provedeného dokazování. Výpověď poškozené je totiž dále nepřímou potvrzována výpovědí její matky Dariny K., která uvedla, že po návratu z vězení začal obžalovaný opět navštěvovat jejího partnera Marcela P., mohlo to být někdy od března 2022, protože ti dva spolu oslavovali P. narozeniny, které má na počátku března. Potvrdila dále, že se následně někdy poté obž. T. nastěhoval k nim do xxx do domu P., kdy mu P. umožnil přespávat v pokoji její dcery N., která byla kvůli tomu naštvaná. Dále pak svědkyně uvedla, s čím se jí dcera dne 3. 5. 2022 ve večerních hodinách svěřila, tedy že byla ze strany obž. T. vystavena tomu, že ji tento nahoře u ní v pokoji svlékal, osahával ji, sahal ji rukou tam, kam neměl, tedy do kalhotek, k čemuž mělo dojít minimálně 3x za dobu, kdy u nich bydlel, že ji obžalovaný držel pusou, aby nemohla křičet, 3x jí dal facku a vyhrožoval jí, že zlikviduje jejich rodinu. Ačkoli se nejedná o identický (obsahově zcela shodný) popis jednání obžalovaného tak, jak jej popsala sama poškozená, v základních rysech však odpovídá tomu, že se obžalovaný vůči poškozené dopustil jednak fyzického násilí, jednak pokud se poškozená svěřila své matce „jen“ například s tím, že ji obžalovaný sahal do kalhotek, kdežto v rámci výpovědi poškozená konkrétně uvádí, že jí obžalovaný zasunul prst do vagíny, dá se dle soudu pochopit, že poškozená nemusela své matce uvádět vše do úplných detailů. Naopak, obsahově zcela shodné výpovědi poškozené a její matky by mohly svědčit o možné dohodě obou, jak ve věci vypovídat.
33. Matka poškozené pak obecně popsala a sdělila i takové další skutečnosti, jako že obžalovaný nařizoval dceři, aby šla uklidit do svého původního pokoje, kdy poprvé dcera ještě šla, podruhé tam již jít nechtěla a vyžadovala přítomnost otčíma Marcela P., evidentně dle soudu z obavy z jednání obžalovaného. Dále svědkyně popisovala, že se dcera doma přestala zdržovat, vyhýbala se pobytu doma či na dvoře, což opět dle soudu odpovídá obavě poškozené před jednáním a osobou obž. T. Pokud svědkyně v závěru výpovědi uváděla, jak se obž. T. staral o to, zda si jí její dcera na něco nestěžuje, uvedla svědkyně, že jí T. sděloval, že jsou obě *vrány*, takto se rovněž vyjádřila pošk. N., tedy když byla dotazována, jak ji oslovoval, či spíše nadával obžalovaný, tak mezi poškozenou vypsánými nadávkami bylo i slovo *vrána*.
34. Dále se byla poškozená schopna s matkou domluvit na tom, že vše ohlásí ve škole, k čemuž také dne 4. 5. 2022 došlo. Soud vyslechl jako svědky jednak učitelku a výchovnou poradkyni Základní školy v xxx Mgr. Hanu K. a jednak školní psycholožku Mgr. Lucii B. Obě potvrdily, že se jim poškozená N. svěřila s tím, že ji obžalovaný obtěžoval, osahával ji po těle, sahal jí na prsa, snažil se jí dostat do kalhotek, a přitom ji povalil na postel, což konkrétně uváděla svědkyně Mgr. K. Popřípadě sv. Mgr. B. vypověděla, že se jí poškozená svěřila, že den před tím ji strejda Roman osahával, ona se proti tomu postavila a on ji udeřil pěstí do břicha. S matkou se poškozená domluvila, že to ohlásí dnes ve škole. Postupně se od nezletilé dozvěděla, že podobné věci se u nich odehrávají již tak 14 dnů, kdy kdykoliv N. přijde do svého pokoje pro nějaké věci, tak jí měl obžalovaný osahávat, pokoušel se ji svléknout a také jí strkal prsty do rozkroku.
35. Poškozená se tedy byla schopna svěřit s jednáním obžalovaného, kterému byla vystavena, po domluvě se svou matkou ve škole, což s ohledem na její sociální zázemí a schopnosti její matky bylo asi jediné místo, kde se svěřit mohla. Soud také upozorňuje na skutečnost, že ačkoli se pošk. N. svěřila oběma těmito svědkyním při jedné příležitosti, přesto obě reprodukují poněkud jinak

skutečnosti, které jim poškozená tehdy sdělila.

36. Naproti tomu obžalovaný je osobou opakovaně trestanou, kdy má 17 záznamů o odsouzení a co je pro soud rovněž velmi podstatné, tak v minulosti již byl obžalovaný odsouzen za znásilnění, a to dokonce ve dvou případech. Jde jednak o odsuzující rozsudek ve věci OS Vsetín sp. zn. 3 T 225/2014 a ačkoli jeho druhý záznam o odsouzení pro znásilnění z roku 1985 je amnestován a soud k němu jako k okolnosti přitěžující nepřihlíží, z hlediska hodnocení osobnosti obžalovaného jej nelze pominout, kdy i v tomto případě byl obžalovaný sice odsouzen pro trestný čin znásilnění, kdy však fakticky ze spisu vyplývá, že s tehdy poškozenou měl nejprve dobrovolný pohlavní styk, ovšem následně poškozenou opět svlékl, fyzicky za použití síly ji znehybnil a umožnil nezletilému kamarádovi, aby na poškozené vykonal soulož. Oba tyto trestné činy, za které byl tedy pravomocně odsouzen a které buď bagatelizuje (v případě prvním) či zcela rozporuje (v případě druhém), de facto tedy popírá, kdy ačkoli v prvním případě lze souhlasit, že sám se znásilnění nedopustil, ve druhém případě již jde o zcela „klasické“ znásilnění, tak oba případy spojuje s nyní projednávanou trestnou činností podobný prvek provedení, spočívající v tom, že v obou případech obžalovaný poškozeným znásilňovaným ženám přikrýval rukou ústa, aby nekřičely, kdy i v nyní projednávaném případě nezletilá poškozená uváděla, že jí obžalovaný rukou přikryl ústa, když křičela. V případě odsouzení OS Vsetín je popisováno poškozenou rovněž násilí (rána předloktím do obličeje), kdy i nyní tedy pošk. N. popisuje násilí ze strany obžalovaného, konkrétně facky a rány do břicha. Ačkoli může být reakce pachatele v podobě zakrývání úst oběti běžná, soud na tomto předchozím prokázaném jednání obžalovaného jen dokládá, že tento byl schopen přes handicap v podobě chybějících čtyř prstů levé ruky schopen zakrývat ústa jednou rukou a druhou rukou osahávat poškozenou.
37. Obžalovaný Roman T. byl rovněž podroben znaleckému zkoumání, kdy ze závěrů znalců pak vyplývá, že obžalovaný je osobou se smíšenou poruchou osobnosti, s disociálními, s nezdrženlivými a impulzivními rysy. Ačkoli obžalovaný odmítá, že by se vytýkaného jednání dopustil, pokud by mu byly skutky popsány v obžalobě prokázány, tak dle znalců z psychologického hlediska by takové jednání mělo oporu ve zjištěných osobnostních rysech obžalovaného, zejména v jeho zvýrazněných sklonech k impulsivnímu i agresivnímu jednání a jeho egocentrickém zaměření s malým ohledem na prožívání druhých osob. Ve vztahu k věrohodnosti osoby obžalovaného znalci dále uvedli, že obžalovaný je teoreticky schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, nicméně v důsledku své osobnostní struktury se bude dopouštět na vědomé i nevědomé úrovni podstatného zkreslování informací směrem k vlastnímu prospěchu a zbavování se odpovědnosti za své jednání. Závěry znalců o osobnosti obžalovaného tak rovněž svědčí v neprospěch obžalovaného v tom smyslu, že je takového jednání, pro které je stíhán, schopen spáchat.
38. Tato úvaha soudu pak platí i ve vztahu k závěrům, ke kterým došel další znalec, konkrétně sexuolog. Obžalovaný byl totiž podroben i znaleckému zkoumání z odvětví sexuologie, kdy znalec uvedl, že pokud se skutek odehrál tak, jak jej popisuje obžaloba (poškozená), pak se ze strany obžalovaného jednalo o náhražkové, explorativní jednání, které tedy nepramenilo z patologie v oblasti sexuální motivace. Obžalovaný byl soudem vyslýchán ke skutečnostem, zda v předmětné době měl či neměl pravidelný pohlavní styk. Obžalovaný u hlavního líčení sice tvrdil, že měl v projednávané době pravidelný pohlavní styk s dospělou ženou, tedy se svědkyní Šárkou K., tuto soud vyslechl a svědkyně byla podrobena výslechu i v tomto směru, kdy však kategoricky popřela, že by s obžalovaným pohlavní styk v projednávané době měla. Jinou osobu, se kterou by uspokojoval pohlavní potřeby, takovou osobu obžalovaný neuvedl, je přítom ve věku, kdy je stále pohlavně aktivní, šlo tedy, jak znalec uvádí, o náhražkové jednání, kterého se obžalovaný vůči poškozené dopustil. Ačkoli dle znalce sexuologa obžalovaný preferuje dospělé ženy a souhlasné aktivity s nimi, přesto soud znovu upozorňuje, že v minulosti již byl odsouzen i přes toto hodnocení za znásilnění

ženy.

39. Soud dále zdůrazňuje, že znalci u poškozené N. K. došli k závěru, že u této nenašli žádnou motivaci vypovídat nepravdu v neprospěch obžalovaného. Ostatně ani sám obžalovaný nedal soudu nějaké vodítko či vysvětlení, proč by si měla poškozená vymýšlet a lhát o jednání obžalovaného. Pouze se omezil na konstatování, že poškozená s ním přestala komunikovat a byla na něj našťvaná za situace, kdy se nastěhoval do domu a obsadil její podkrovní pokoj. Paradoxně se k motivaci lhát vyjádřil sám otčíím poškozené Marcel P. Tento soudu uvedl, že dle něj si vše jeho družka a její dcera vymyslely, protože se chtěly od něj z xxx odstěhovat, ale nenašly by bydlení a ani by si jej nemohly z nedostatku peněz dovolit, proto přišly s touto historkou o znásilnění, aby jim někdo pomohl. Obžalovaný by poškozenou dle svědka P. neznásilnil, protože on obžalovaného zná, obžalovaný je jeho kamarád, je pracovitý a lidem pomáhá. K této části výpovědi svědka P., k jeho výpovědi obecně a rovněž k výpovědím svědků K. a S. (který přišel také s vlastní teorií, proč si poškozená a její matka vymýšlí na obžalovaného znásilnění), soud uvádí následující. Ačkoli všichni tři jmenovaní jsou zřejmě velmi dobří kamarádi obžalovaného, ani jeden z nich nebyl svědek projednávaného jednání. Soud si klade otázku, pokud se zamýšlí nad tvrzením svědka P. a jím vyjádřenou myšlenkou pro motivaci jednání poškozené a její matky, proč by si tyto dvě vymýšlely takto složitou konstrukci (odhlédne-li soud zcela od závěru znalkyně, že takový konstrukt by si pošk. N. sama nebyla schopna vymyslet, max. převzít od matky), zda by jim nestačilo pouze popsat faktické soužití se svědkem P., podmínky, ve kterých žijí a stejně by dle soudu zřejmě dosáhly stejného výsledku, než si vymýšlet opakované jednání obžalovaného v podobě znásilnění, navíc s různou intenzitou. Navíc, a to je nejpodstatnější, ani pošk. N. a ani její matka Darina K., vůbec nevěděly o tom, že byl obžalovaný v minulosti odsouzen za znásilnění. Pouze jejich znalost této okolnosti by mohla teoreticky vést k podobným úvahám, jaké vyslovil svědek P. Všichni tři jmenovaní svědci, kteří tedy jen obecně vypovídají o osobě obžalovaného, si navíc jak mezi sebou, tak i v porovnání s výpovědí samotného obžalovaného, značně odporují, a to i v podstatných okolnostech. Již shora soud poukázal na rozpor, kdy obžalovaný tvrdil, že měl pravidelný pohlavní styk v projednávané době se svědkyní K., která však toto jeho tvrzení kategoricky popřela, a i svědek P. uvedl, že neví o tom, že by měl obžalovaný nějaký vztah se ženou v době, kdy u nich bydlel (a bydlel u nich přitom cca přes 2 měsíce, tedy poměrně dlouhou dobu). Obžalovaný přitom tvrdil, že K. s ním v xxx přespávala a měla s ním styk tak 1x za 3 až 4 dny, ovšem svědek P. uváděl, že v u něj v xxx K. s obžalovaným nepřespávala. Obžalovaný dále tvrdil, že po nastěhování do xxx nejprve cca týden přespával v podkrovním pokoji P., než byl přestěhován do pokoje poškozené, svědek P. toto popřel s tím, že od první noci u něj v xxx přespával obžalovaný v pokoji poškozené. Silně negativní vztah jak k osobě Dariny K., tak k osobě poškozené N., nezastíral ve své výpovědi svědek S., kdy jmenovaný oslovoval jak poškozenou, tak její matku, slovem „cuchty“, opakovaně poukazoval na skutečnost, že snad jmenované nedbají o osobní hygienu. Toto jeho vyjádření je v příkrém rozporu se svědeckými výpověďmi učitelky a školní psychologky, které naopak uvedly, že na pošk. N. bylo sice poznat, že pochází ze sociálně slabých poměrů, ovšem do školy docházela jak N., tak její bratr T., sice prostě oblečení, ovšem čistě, obě děti byly vždy připravené, včetně svačinek či školních pomůcek, což je tedy v příkrém rozporu s tím, jak popsal pošk. N. svědek S. Svědek, který navíc uváděl, že když už se stavil u P. doma, tak N. většinou byla někde schovaná, nebo ve škole, nepřicházel s ní tedy očividně často do osobního kontaktu, proč má tedy svědek S. tak silný negativní vztah k xxx-ti leté dívce, není soudu zřejmé a svědek nebyl toto schopen soudu blíže například na nějakém konkrétním příkladu vysvětlit. Svědkyně K. uváděla, že se svědek P. k N. choval jako k vlastní, nijak vlastního biologického syna T. neprotěžoval, když byl ovšem svědek P. konfrontován s tím, jak on osobně pomáhal v domácnosti a zda je pro něj 1 000 Kč měsíčně, jakožto částka, kterou měl přispívat na domácnost s dvěma nezletilými dětmi, dostatečnou, svědek spontánně odpověděl, že *de facto na jedno dítě*, čímž zcela jednoznačně prokázal svůj faktický vztah k poškozené N. Obžalovaný T. se rozcházel se svědkem P. v tom smyslu, zda někdy obž. T. vyhazoval P. z kuchyně, když se měl P. nevhodně chovat ke své družce či k nezletilé poškozené.

Zajímavé pro soud je, že svědek S. popisoval výhrady k hygieně poškozené a Dariny K. (a oběma kladl za vinu nepořádek v domě apod.), ale už se takto kriticky nevyjadřoval k osobě svědka Marcela P., kdy v rámci toho, že soud měl možnost osobního výslechu svědka P. u hlavního líčení, je možno konstatovat, že ke stejným výtkám ve vztahu k P. by měl svědek S. rovněž velmi dobrý důvod. Obžalovaný dále uváděl, že šel tehdy do pokoje k N. proto, protože ho tam poslal P. pro lampičku, svědek P. popírá, že by kdy obžalovaného posílal do pokoje k poškozené. Obžalovaný vypovídal, že mu K. před nástupem trestu říkala, že je do něj N. zamilovaná, svědkyně K. toto tvrzení obžalovaného popřela. Obžalovaný tvrdil, že pošk. N. do podkrovního pokoje docházela i nadále, když už v něm přespával, což je opět v rozporu s vyjádřením svědka P.

40. Obhajobě obžalovaného tak soud po provedeném dokazování neuvěřil. Obžalovaný dokonce připustil, že než se nastěhoval do xxx k P., tak byl v pokoji pošk. N., která ležela v posteli a četla si knížku, tedy sám připouští část skutku, který shodně popisuje poškozená. Lze si jen stěží představit, že by si obžalovaný nechal například zakázat nějaké jednání od poškozené N., kdy tady soud naráží na tvrzení obžalovaného, že mu N. například zakázala vyzvedávat bratra T. ze školy. Stejně tak skutečnost, že po úderech do břicha neměla pošk. N. žádné viditelné zranění, jak vyplývá z protokolu o prohlídce poškozené, jednak jde o fotografie pořízené za 2 dny po poškozenou popisovaných úderech, kdy navíc poškozená sama uváděla, že rány nevedl obžalovaný plnou silou. Stejně tak, pokud soud k důkazům provedl protokol o ohledání místa činu, kdy se zejména seznámil s vnitřní dispozicí podkrovního pokoje, opět samotné umístění postele umožňuje spáchat jednání přes tak, jak jej popisuje sama poškozená. Na fotografii č. 119 (č. l. 48) obžalovaný sám ukázal, kde měla poškozená hlavu, což umožňuje dle soudu přikrytí úst poškozené jeho pravou rukou a zasunutí jednoho prstu levé ruky obžalovaného do pochvy poškozené (poškozená vypovídala, že jí obžalovaný zasunul do pochvy jeden, nebo dva prsty, neví přesně).
41. Po provedeném dokazování soud jen nepatrně upravil znění skutkové věty, kdy obžaloba při popisu skutku vycházela zejména z prvotní výpovědi poškozené, učiněné dne 5. 5. 2022 jako neodkladný úkon, kdy z hlediska procesního soud k důkazům však četl výpověď poškozené ze dne 27. 7. 2022, kteréžto byl již přítomen obhájce obžalovaného. Z takto poškozenou učiněného popisu skutku soud tedy vycházel při učiněných změnách skutkové věty rozsudku. Ve všech případech jde o změny, které nemají vliv na právní kvalifikaci.
42. Jediný důkazní návrh obžalovaného v podobě předvolání a výslech svědkyně Dariny P. za účelem ověření, zda se nezl. pošk. N. koupala ve vaně v přízemí domu, či v umyvadle u sebe v podkrovním pokoji (obžalovaný tímto rozporuje tvrzení poškozené o tom, že k prvnímu napadení došlo poté, co se koupala dole v domě ve vaně a přecházela do svého podkrovního pokoje po koupeli) soud již zamítl pro nadbytečnost. O tom, že k prvnímu napadení došlo poté, co se pošk. vykoupala dole v domě ve vaně (kam se voda musela nalévat ohřátá z kotle vedle vany), o tom vypovídala pouze a jen poškozená, nikoli její matka. Matka poškozené Darina K. tak nemusela vůbec vědět, zda se její dcera koupe, kde, v kolik případně hodin, kdy údaj o 11.00 hod. večer je údaj pouze sdělený obžalovaným. Navíc ani den, kdy došlo k prvnímu napadení poškozené obžalovaným, nebyl přesně ustanoven a není tedy důvod zjišťovat obecné informace od svědkyně ve smyslu, zda bylo obvyklé, aby se poškozená koupala jen dole v domě ve vaně, nebo jen k podkrovním pokojům, či někdy dole a někdy nahoře apod. Také poškozená rozhodně nesdělovala, že šla s ručníkem nahoru do svého pokoje po koupeli se usušit, kdy obž. tvrdil, že pokud se koupali dole, tak se všichni sušili ručníkem dole v kuchyni. Poškozená musela být usušená již po koupeli, protože na sobě měla spodní prádlo (ve kterém si pak lehla do postele) a ručník, jak uvedla, si jen nesla s sebou do pokoje.

Právní hodnocení

43. Po právní stránce bylo jednání obžalovaného Romana T. uvedené ve výroku tohoto rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje Vlasta Zezulová.

posouzeno jako zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť v projednávané době obžalovaný donutil poškozenou k pohlavnímu styku, čin spáchal konkrétně tzv. jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin dále spáchal na dítěti mladšímu 15 let.

44. Trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí mimo jiné ten, kdo jiného násilím donutí k pohlavnímu styku. Pohlavním stykem se zde rozumí jakékoliv ukájení sexuálního pudu pachatele na těle druhé osoby. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení odporu. Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 tr. zákoníku považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání, nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Za takové násilí je třeba v projednávané věci považovat již to, že obžalovaný v okamžiku, kdy se poškozená křikem bránila jeho jednání, tak jí rukou přitisknutou na ústa bránil v přivolání pomoci. Bylo dále prokázáno, že v průběhu další části napadení se poškozená aktivně bránila, bránila se až tak intenzivně, jako kopáním nohou a rovněž tedy opakovaným křikem. Je tedy zřejmé, že obžalovaný při popsáných aktivitách v podobě stáhnutí trička, osahávání prsou, sání prsou svou pusou, stáhnutí kalhotek, či zasunutí prstu do vaginy poškozené, musel použít určitou fyzickou sílu k tomu, aby překonal zmíněnou aktivní obranu poškozené.
45. Znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je spáchání takového činu souloží, nebo jiným pohlavním stykem způsobem srovnatelným se souloží. Za soulož je považováno spojení pohlavních orgánů muže a ženy, kdy pachatel svým penisem vnikne alespoň částečně do pochvy poškozené. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží je pak v rozhodovací praxi soudů považováno například tzv. orální pohlavní styk, tj. vkládání penisu do úst, resp. jeho sání (felace), resp. olizování genitálií ženy (cunilinctus), dále zasunování pohlavního údu do konečníku (anální styk). Pachatel se přitom buď sám uvedeného jednání dopouští vůči oběti, nebo naopak oběť nutí, aby na jeho těle toto jednání prováděla ona. Soudní praxe se dále přiklonila k tomu (a reflektuje to i současné znění této skutkové podstaty), že za pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží jsou považovány i případy zasunování prstů, ale i jiných předmětů simulujících pohlavní úd, do vagíny. Je přitom nutno připustit, že naplnění tohoto znaku bude třeba posuzovat citlivě s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, např. k intenzitě použitého mechanismu, k jeho trvání, nebo k charakteru použitého předmětu. Protože však v případě poškozené nezletilé šlo skutečně o dívku ve věku xxx-ti let, bez zkušenosti se sexuálním životem (soud odkazuje na lékařskou zprávu ohledně vyšetření poškozené) a s ohledem, jaké na ni jednání obžalovaného zanechalo bezprostřední (naštěstí ne trvalejšího charakteru) následky (pláč a strach), pak i z její strany popsané jednání obžalovaného je nutno posoudit jako znásilnění jiným pohlavním stykem způsobem srovnatelným se souloží.
46. Znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku je spáchání takového činu na dítěti mladším 15 let, kdy, jak již bylo uvedeno, obžalovaný se předmětného jednání vůči poškozené dopouštěl v době, kdy tato byla ve věku xxx let, čehož si byl obžalovaný samozřejmě velmi dobře vědom. Ostatně svědčí o tom i ta skutečnost, že jak poškozená vypověděla, ji v jednom případě obžalovaný řekl, že: *..na xxx let má pěkná prsa.*
47. Z hlediska formy zavinění platí, že ke spáchání trestného činu znásilnění je třeba v základní skutkové podstatě uvedené v § 185 odst. 1 tr. zákoníku úmyslného zavinění, zatímco ve vztahu ke kvalifikovaným skutkovým podstatám postačuje i zavinění nedbalostní. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém. Závěr o úmyslném jednání obžalovaného, a to v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, opírá soud o to, že obžalovaný znal všechny rozhodné skutečnosti a ze způsobu jeho jednání je evidentní, že chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájmy chráněné tímto zákonem.

Výrok o trestu

48. Při úvaze o druhu a výměře trestu se soud řídil hledisky vymezenými v § 39 odst. 1 tr. zákoníku, tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále soud přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Soud rovněž přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
49. Za současné aplikace všech zákonných kritérií, která mají vliv na druh a výměru trestu, uložil soud obžalovanému podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 9 let a 6 měsíců nepodmíněně, tedy trest uložený 1 rok nad hranici 1/2 trestní sazby, která pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku činí trest odnětí svobody od 5 do 12 let (polovina trestní sazby tak odpovídá 8 rokům a 6 měsícům). Při úvahách nad výší trestu v rámci zákonné trestní sazby soud hodnotil případné polehčující okolnosti demonstrativně uvedené v § 41 tr. zákoníku. Žádné polehčující okolnosti však na straně obžalovaného nebyly soudem shledány. Co se týče zákonných přitěžujících okolností, je nutno uvést přitěžující okolnost dle § 42 písm. q) tr. zákoníku, tedy že obžalovaný již byl pro trestný čin odsouzen v minulosti. Obžalovaný má 17 záznamů o odsouzení, naposledy byl z výkonu trestu odnětí svobody propuštěn 20. 8. 2021. Navíc se jednání dopustil ve zkušební době z odsouzení ve věci OS Prostějov sp. zn. 1 T 48/2020. Zde byl odsouzen trestním příkazem k trestu odnětí svobody, kdy trest mu byl podmíněně odložen a zkušební doba tak obžalovanému běžela od 5. 8. 2020 do 5. 2. 2023, a kdy navíc se obžalovaný v průběhu zkušební doby dostavoval k výkonu probačního dohledu.
50. Jen pro úplnost soud dodává v rámci úvah o trestu, že ze znaleckého posudku zpracovaného na osobu obžalovaného z odvětví sexuologie vyplývá, že byť se jednání obžalovaný dopustil vůči dítěti mladšímu 15 let, tak nešlo o jednání preferenční, ale pouze příležitostné, tudíž vzhledem k absenci jakékoliv sexuální deviace a vzhledem k tomu, že u obžalovaného není přítomna ani jiná duševní porucha, což uvedl znalec z odvětví psychiatrie, nenavrhli znalci ukládání ochranného léčení a ochranné léčení tak u obžalovaného není soudem ani zvažováno.
51. Dále soud uvádí a shrnuje, že obžalovaný se tohoto jednání dopustil, neboť poškozená nezl. N. K. pro něj představovala snadno dostupný objekt, to vše na podkladě jeho osobnosti tak, jak jej hodnotí znalci, tedy osobu se smíšenou poruchou osobnosti, se sklony k impulsivnímu a agresivnímu jednání a s ohledem na jeho egocentrické zaměření. Obžalovaný se jednání dopustil v úmyslu přímém a motivem jeho trestné činnosti bylo pouze uspokojení vlastní sexuální potřeby, ačkoli vzhledem k věku poškozené si musel být vědom absolutní nepřipustnosti takového jednání, navíc v situaci, kdy mohl své sexuální potřeby realizovat jiným způsobem. Dále má soud za potřebu zdůraznit, že nezl. poškozená N. K. se narodila matce Darině K., která má sama zdravotní problémy (dětská mozková obrna). Jak ze spisu vyplývá, rodiče N. po jejím narození spolu žili jen velmi krátce, matka dokonce o těhotenství ani nevěděla a pošk. N. se narodila náhle a s nízkou porodní váhou. Od narození s matkou nejdříve bydlela v kojeneckém ústavu, pak v azylovém domě, následně v Hotelovém domě v xxx. Poškozená chodila do základní školy od 1 do 8 třídy v xxx a ačkoli se dobře učila (jedničky a dvojky), byla šikanována a nepatřila mezi oblíbené děti, jelikož působila zanedbaně a byla terčem útoků a posměchů. Ačkoli je evidentně šikovná, žádné zájmy neměla, protože si matka našla partnera, otčíma Marcela P., který ji v žádných zájmech nepodporoval. Od mala musela pomáhat matce s mladším postiženým bratrem. Vyrůstala s matkou

a otčímem v prostředí konfliktním, s častými hádkami, docházelo k častému požívání alkoholu ze strany otčima. Protože byla poškozená jednak izolovaná, jednak pochází ze sociálně slabého prostředí, nemohla rozvíjet vztahy s vrstevníky. A aby toho nebylo málo, nastěhuje si otčím do domu obžalovaného T., poškozenou vystěhuje z jejího pokoje, který si uspořádala dle svých možností ke svému obrazu a stala se terčem nejen jeho příkazů, ale i slovního a fyzického násilí a nakonec za plné vědomosti obžalovaného, kolik má poškozená roků a v jakém prostředí vyrůstá, i znásilnění. Znásilnění mužem, kterého neměla od počátku ráda, který jí vyhrožoval, že pokud něco řekne, tak jí a její matce ublíží. Mužem, který má o 10 bodů nižší inteligenci než sama poškozená a který byl schopen jí i fyzicky ubližovat, dát například ránu pěstí do břicha. Obžalovaný se jednání dopustil při plně zachovalých rozpoznávacích i ovládacích schopnostech, bez toho, že by byl hnán nutkáním pod tíhou nějaké sexuální deviace, činil tak opakovaně, je tak za své jednání plně odpovědný a je mu ukládán trest nad hranici jedné poloviny zákonné trestní sazby. Ani nyní obžalovaný nedoznává znásilnění v projednávané věci, u obžalovaného zcela absentuje jakákoliv sebereflexe, naopak podává trestní oznámení na nezl. poškozenou v tom smyslu, že si vůči němu při výpovědích vymýšlí. Z posudku znalců na jeho osobu zpracovaného naopak vyplývá, že nelze vyloučit opakované jednání podobného charakteru a jednak, že možnost resocializace obžalovaného je de facto nulová.

52. Soud se zabýval i tím, zda obžalovanému neuložit trest postupem dle § 59 tr. zákoníku, tedy jako zvlášť nebezpečnému recidivistovi. Obžalovaný je nyní stíhán pro zvlášť závažný zločin, v minulosti již byl pro zvlášť závažný zločin odsouzen. Jde navíc v obou případech o zvlášť závažný zločin znásilnění. Z posudku, jak již soud uvedl, vyplynulo, že možnost nápravy obžalovaného je ztížena. Tento postup je však pouze fakultativní a soud po zvážení všech okolností, jako je způsob provedení nyní projednávaného trestného činu, nakonec k tomuto postupu nepřistoupil. Nicméně má soud za to, že se jedná o hraniční případ, kdy v případě tohoto postupu by soud ukládal trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě od 10 let a 6 měsíců, jakožto to spodní hranici, do 16 let jakožto horní hranici trestní sazby. K této okolnosti soud rovněž přihlížel a ukládal trest o 6 měsíců vyšší, než bylo navrženo v podané obžalobě.
53. Ohledně zařazení obžalovaného do příslušné věznice rozhodl soud podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku o tom, že se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou, když pro zařazení obžalovaného do mírnějšího typu věznice nebyly soudem shledány žádné zákonné důvody.

Náhrada nemajetkové újmy

54. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu platí, že odsuzuje-li soud pachatele pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu, nebo nemajetkovou újmu, nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu, nebo nemajetkovou újmu v penězích, nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 tr. řádu), nestanoví-li trestní řád jinak. Nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody, nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody, nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se pachatel uznává vinným a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena, nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
55. Podáním ze dne 31. 1. 2023 (č. l. 207 – 208) se v souladu s ust. § 43 tr. řádu připojila prostřednictvím svého zmocněnce k trestnímu řízení jako poškozená N. K., konkrétně s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, která jí vznikla v důsledku zaviněného protiprávního jednání obžalovaného. Konkrétně se připojila s nárokem na nemajetkovou újmu s odůvodněním, že u její osoby došlo k závažnému zásahu do důstojnosti člověka v té nejintimnější oblasti, navíc ve věku, kdy má ještě

jen docházet k postupnému vývoji náležitého vztahu k otázkám sexuálního života, přičemž z osobních poměrů poškozené je navíc zřejmé, že subjektivně se u ní tyto otázky adekvátně jejímu věku ještě ani nevyvinuly, z tohoto pohledu je tak zásah obžalovaného do této sféry poškozené ještě o to více invazivní. Za adekvátní odčinění nemajetkové újmy tak poškozená považuje částku 100 000 Kč, jenž odpovídá odškodnění priznávanému v obdobných případech.

56. Obžalovaný pak byl uznán vinným takovým trestným činem, kterým způsobil poškozené N. K. nemajetkovou újmu, kterou do rozhodnutí soudu v žádném rozsahu finančně nekompensoval.
57. Za nemajetkovou újmu se obecně považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku, např. v osobní sféře, nepřímou však může mít i majetkové důsledky. Podle druhu práv, do nichž bylo zasazeno, může obecně jít o nemajetkovou újmu všeobecně osobnostní, spotřebitelskou, soutěžní, uměleckou, vědeckou atd., přičemž není ani vyloučen souběh více druhů nemajetkové újmy v různých sférách a právních vztazích. Vychází se zde z občanskoprávní úpravy zakotvené zejména v § 2894 odst. 2, § 2951 odst. 2 a z dalších ustanovení občanského zákoníku. S ohledem na znění § 43 odst. 3 tr. řádu, že v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu.
58. Povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá pravidlo podle § 2956 obč. zákoníku, který tím řeší situaci v souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Podle citovaného ustanovení „vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.“ Na základě tohoto obecného ustanovení se tedy odškodní i duševní útrapy. Tento nárok, který představuje součást nemajetkové újmy, je ve vztahu k primární oběti zakotven též v ustanovení § 2958 obč. zákoníku, které je ustanovením o náhradě nemajetkové újmy při ublížení na zdraví. Podle tohoto ustanovení, věty před středníkem, při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy.
59. Ze vztahu mezi citovanými ustanoveními občanského zákoníku tedy vyplývá, že zatímco obecné ustanovení § 2956 obč. zákoníku dopadá na duševní útrapy, které nejsou spojeny se zásahem do života a zdraví, ustanovení § 2958 a § 2959 obč. zákoníku se týká právě takových případů. Současná teorie občanského práva vymezuje duševní útrapy jako vnitřní mučivé pocity, které mohou, ale nemusejí mít přímou vazbu na tělesná zranění (prožívaná trýzeň, strach a utrpení, negativně vnímaný stres, smutek a zármutek, úlek, znepokojení, pocit ponížení apod.). Pokud tedy duševní útrapy mají svůj původ v poškození zdraví (v prostém či ve zvláště závažném), nebo ve ztrátě života, odčiní se v rámci nároku na náhradu další nemajetkové újmy podle § 2958 obč. zákoníku, resp. podle § 2959 obč. zákoníku, a to podle toho, zda se jedná o primární nebo sekundární oběť, jinak se odškodňují, jako v tomto projednávaném případě, postupem dle § 2957 obč. zákoníku.
60. Podle § 2957 obč. zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.
61. Nárok na nemajetkovou újmu v penězích poškozené osobě nevzniká bez dalšího, ale pouze v situacích, kdy rozsah a okolnosti vzniku nemajetkové újmy nepostačuje kompenzovat jinou

formou s ohledem na ustanovení § 2956, § 2958 občanského zákoníku, jakož i související ustanovení § 81 občanského zákoníku (ochrana přirozených práv) a § 2951 odst. 2 a § 2957 obč. zákoníku. Možnost uplatnit nárok na náhradu nemajetkové újmy nelze vykládat tak, že každý poškozený v trestním řízení má nárok na takovou náhradu v penězích. Již samotné vynesení odsuzujícího rozsudku a uložení trestu nepochybně představuje formu kompenzace nemajetkové újmy, když společnost tímto způsobem jednání pachatele odsuzuje a poškozenému se dostává morální satisfakce, takže přiznání nemajetkové újmy v penězích je namíste pouze v případě, kdy takové zadostiučinění nelze považovat za dostatečné.

62. V usnesení ze dne 28. 8. 2019, sp. zn. 11 Tdo 654/2019 Nejvyšší soud ČR uvedl, že v rámci adhezního řízení je nutné vycházet z občanskoprávní úpravy a v případě řádné a včas uplatněného nároku poškozeného na náhradu nemajetkové újmy v penězích vzniklé mu v důsledku trestného činu (§ 43 odst. 1, 3 tr. řádu) je však soud povinen nejprve zkoumat, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl tento nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, musí posuzovat, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíd postačujícím jen morální zadostiučinění, ale zda má poškozený nárok na její náhradu v penězích. Proto, aby mohlo být v adhezním řízení o nároku poškozeného na nemajetkovou újmu rozhodováno, se musí jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu, a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické integritě.
63. Dle soudu je, s ohledem na shora uvedené, nepochybné, že právě o takový případ se v projednávaném případě jedná. Provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že v důsledku úmyslného jednání obžalovaného byla poškozené nezletilé N. K. způsobena osobnostní újma. Na tomto místě soud zcela odkazuje (nebude opakovat) své předchozí závěry, které podrobně popsal, zejména např. v bodě 50. tohoto odůvodnění a na tyto pro stručnost odkazuje. Přes uložení poměrně přísného trestu odnětí svobody pak má soud za to, že ve vztahu k poškozené je nutno této vyhovět i co do vzneseného nároku na nemajetkovou újmu. Zvláště za situace, kdy obžalovaný zcela popírá jednání, neprojevil tak vůči poškozené logicky žádnou vážně míněnou lítost či dokonce omluvu, neučinil zkrátka jediný krok ke zmírnění následků na straně poškozené, naopak ze spisu vyplývá, že na poškozenou podal podnět v podobě trestního oznámení, jak již bylo uvedeno.
64. S ohledem na vše shora uvedené pak má soud za to, že obžalovaný skutečně zasáhl závažným způsobem do přirozených práv poškozené, navíc v situaci, kdy byl obeznámen s tím, v jakých neutěšených podmínkách poškozená vyrůstá, soud tak dospěl k závěru, že je spravedlivé a zákonu odpovídající, aby kromě uložení trestu obžalovaný rovněž poškozené uhradil jako přiměřené zadostiučinění i požadovanou částku ve výši 100 000 Kč, která skutečně odpovídá odškodnění přiznávanému v obdobných případech.
65. Soud tak přiznal poškozené požadovanou částku, kterou má za zcela přiměřenou a v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu tedy uložil obžalovanému povinnost k náhradě této způsobené nemajetkové újmy.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost

výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemůže účinně podat ten, kdo se jej výslovně vzdal.

Jestliže byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li se poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Olomouc 10. května 2023

Mgr. Petr Sušil v.r.
předseda senátu